Biblioteca Regională
Tg.-Mureş, RAM,

Cutezătorii

REVISTĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

8

JOI, 23 FEBRUARIE
1968, ANUL II

CINE CREDE CĂ PIONIERII — AGENŢI DE CIRCULAŢIE SÎNT MAI ÎNGĂDUITORI DECÎT MILIŢIENII, SE ÎNŞEALĂ! MAI BINE SĂ TRAVERSĂM CUMINŢI ŞI ATENŢI, DUPĂ CUM NE SEMNALEAZĂ ACEST ELEV DE LA LICEUL «M. SADOVEANU» DIN BUCUREŞTI!

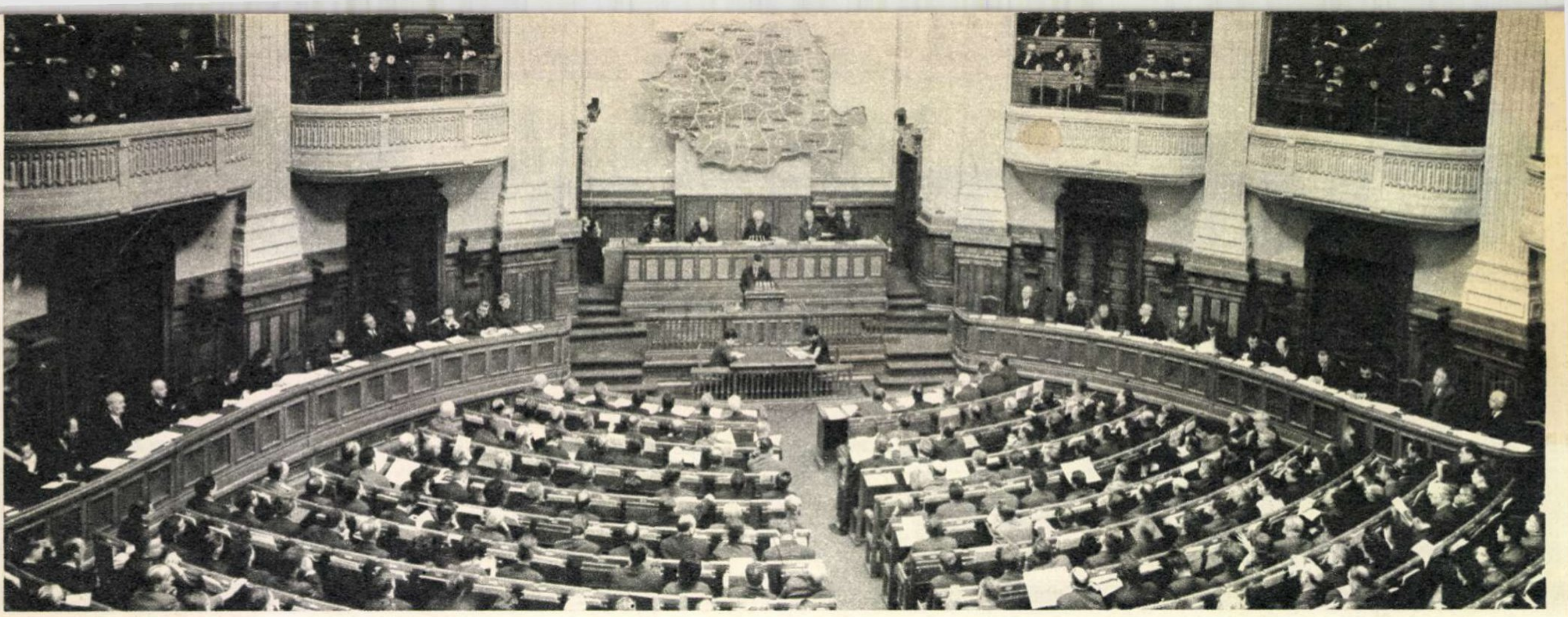

Aspect din timpul lucrărilor Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale.

SESIUNEA EXTRAORDINARĂ A MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

În zilele de 15—16 februarie 1968 a avut loc Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale.

Primit cu vii și îndelungi aplauze a luat cuvîntul tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat al R.S.R., care a prezentat **expunerea cu privire la îmbunătățirea organizării administrative a teritoriului Republicii Socialiste România.**

Deputații de pe întreg cuprinsul țării, întruniți în forul suprem, Marea Adunare Națională, au dezbătut și aprobat legi de importanță istorică, printre care și legea privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România.

Strînși uniți, sub conducerea partidului, cetățenii țării muncesc cu însuflețire pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al IX-lea și ale Conferinței Naționale, punîndu-și toate forțele și capacitatea lor creatoare în slujba propășirii și înfloririi națiunii noastre socialiste.

LEGE

PRIVIND ORGANIZAREA ADMINISTRATIVĂ A TERITORIULUI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România adoptă prezenta lege

CAPITOLUL I

Unitățile administrativ-teritoriale

Art. 1. — Teritoriul Republicii Socialiste România este organizat în unități administrativ-teritoriale: județul, orașul și comuna.

Art. 2. — Capitala Republicii Socialiste România este municipiul București.

Art. 3. — Județul este alcătuit din orașe și comune — unități de bază ale organizării administrativ-teritoriale a țării — în funcție de condițiile geografice, economice și social-politice, etnice și de legăturile culturale și tradiționale ale populației.

Art. 4. — Orașul este centrul de populație mai dezvoltat din punct de vedere economic, social-cultural și edilitar-gospodăresc.

Orașele care au un număr mai mare de locuitori, o însemnătate deosebită în viața economică, social-politică și cultural-științifică a țării sau care au condiții de dezvoltare în aceste direcții pot fi organizate ca municipii.

Orașele în care își au sediul organele de conducere ale județului sînt orașe-reședință.

Art. 5. — Comuna este unitatea administrativ-teritorială care cuprinde populația rurală unită prin comunitate de interese și tradiții, fiind alcătuită din unul sau mai multe sate, în funcție de condițiile economice social-culturale geografice și demografice. Prin organizarea comunei se asigură dezvoltarea economică, social-culturală și gospodărească a localităților rurale.

Satele în care își au sediul organele de conducere ale comunei sînt sate-reședință.

Art. 6. — Orașele și comunele din imediata apropiere a municipiului București, a celorlalte municipii și a orașelor mai importante pot aparține de acestea ca unități administrativ-teritoriale distincte.

Comunele ce aparțin de municipiul București, de celelalte municipii și orașe sînt comune suburbane.

Art. 7. — Orașele și comunele care datorită condițiilor climaterice, hidrologice sau așezării lor, prezintă importanță pentru ocrotirea sănătății și asigurarea odihnei cetățenilor sînt organizate ca stațiuni balneoclimaterice.

CAPITOLUL II

Municipiul București, județele și municipiile

Art. 8. — Municipiul București este organizat pe sectoare, numerotate.

Art. 9. — Județele Republicii Socialiste România și orașele lor de reședință sînt:

1. Județul Alba cu reședința în municipiul Alba Iulia.
2. Județul Arad cu reședința în municipiul Arad
3. Județul Argeș cu reședința în municipiul Pitești
4. Județul Bacău cu reședința în municipiul Bacău.
5. Județul Bihor cu reședința în municipiul Oradea
6. Județul Bistrița-Năsăud cu reședința în orașul Bistrița
7. Județul Botoșani cu reședința în municipiul Botoșani
8. Județul Brașov cu reședința în municipiul Brașov
9. Județul Brăila cu reședința în municipiul Brăila
10. Județul Buzău cu reședința în municipiul Buzău
11. Județul Caraș-Severin cu reședința în municipiul Reșița.
12. Județul Cluj cu reședința în municipiul Cluj
13. Județul Constanța cu reședința în municipiul Constanța
14. Județul Covasna cu reședința în orașul Sfîntu Gheorghe
15. Județul Dîmbovița cu reședința în municipiul Tîrgoviște
16. Județul Dolj cu reședința în municipiul Craiova.
17. Județul Galați cu reședința în municipiul Galați.
18. Județul Gorj cu reședința în municipiul Tîrgu Jiu
19. Județul Harghita cu reședința în orașul Miercurea-Ciuc
20. Județul Hunedoara cu reședința în municipiul Deva
21. Județul Ialomița cu reședința în orașul Slobozia.
22. Județul Iași cu reședința în municipiul Iași
23. Județul Ilfov cu reședința în municipiul București
24. Județul Maramureș cu reședința în municipiul Baia Mare
25. Județul Mehedinți cu reședința în municipiul Turnu Severin
26. Județul Mureș cu reședința în municipiul Tîrgu Mureș
27. Județul Neamț cu reședința în municipiul Piatra-Neamț
28. Județul Olt cu reședința în orașul Slatina.
29. Județul Prahova cu reședința în municipiul Ploiești
30. Județul Satu Mare cu reședința în municipiul Satu Mare
31. Județul Sălaj cu reședința în orașul Zalău
32. Județul Sibiu cu reședința în municipiul Sibiu
33. Județul Suceava cu reședința în municipiul Suceava
34. Județul Teleorman cu reședința în orașul Alexandria
35. Județul Timiș cu reședința în municipiul Timișoara
36. Județul Tulcea cu reședința în municipiul Tulcea
37. Județul Vaslui cu reședința în orașul Vaslui
38. Județul Vîlcea cu reședința în orașul Rîmnicu Vîlcea.
39. Județul Vrancea cu reședința în municipiul Focșani

Art. 10. — Se organizează ca municipii orașele:

1. Alba Iulia, 2. Arad, 3. Bacău, 4. Baia Mare, 5. Bîrlad, 6. Botoșani, 7. Brașov, 8. Brăila, 9. Buzău, 10. Călărași, 11. Cluj, 12. Constanța, 13. Craiova, 14. Dej, 15. Deva, 16. Focșani, 17. Galați, 18. Gheorghe Gheorghiu-Dej, 19. Giurgiu, 20. Hunedoara 21. Iași, 22. Lugoj, 23. Mediaș. 24 Odorheiul Secuiesc, 25. Oradea, 26. Petroșeni, 27. Piatra-Neamț, 28. Pitești, 29. Ploiești, 30. Reșița, 31. Roman, 32. Satu Mare, 33. Sibiu, 34. Sighetul Marmației, 35. Sighișoara. 36. Suceava, 37. Tecuci, 38. Timișoara, 39. Tîrgoviște, 40. Tîrgu Jiu, 41. Tîrgu Mureș, 42. Tulcea, 43. Turda, 44. Turnu Măgurele, 45. Turnu Severin.

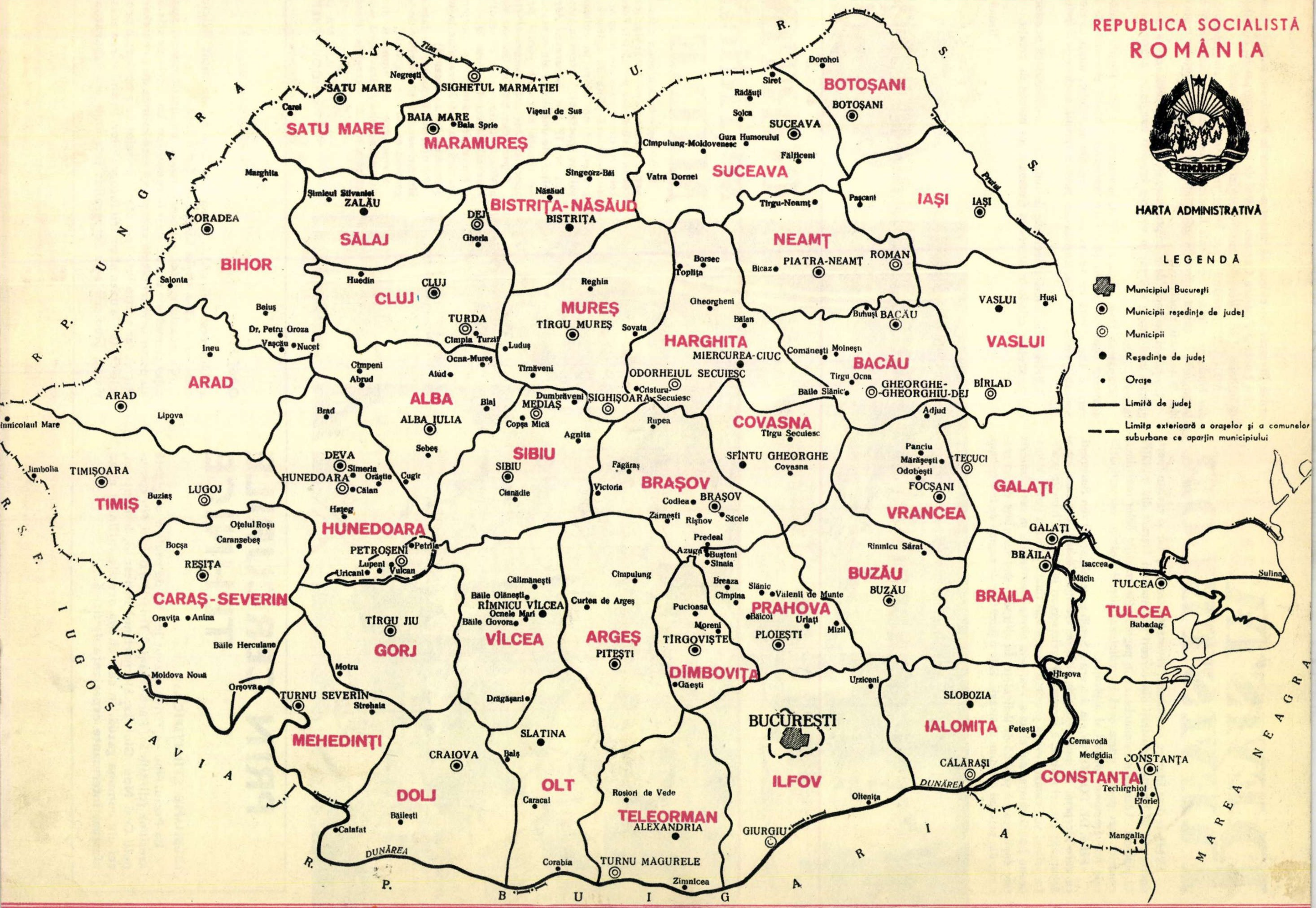
R. S. F. IUGOSLAVIA
R. P. UNGARĂ
U. R. S. S.
R. P. BULGARIA
MAREA NEAGRĂ
LEGENDĂ
Municipiul Bucureşti
Municipii reşedinţe de judeţ
Municipii
Reşedinţe de judeţ
Oraşe
Limită de judeţ
Limita exterioară a oraşelor şi a comunelor suburbane ce aparţin municipiului
ROMÂNIA
Tisa
Prutul
DUNĂREA
SATU MARE
Satu Mare
Carei
Negreşti
MARAMUREŞ
Baia Mare
Baia Sprie
Sighetul Marmaţiei
Vişeul de Sus
BOTOŞANI
Botoşani
Dorohoi
SUCEAVA
Suceava
Siret
Rădăuţi
Solca
Gura Humorului
Cîmpulung-Moldovenesc
Fălticeni
Vatra Dornei
IAŞI
Iaşi
Paşcani
BIHOR
Oradea
Marghita
Salonta
Beiuş
Dr. Petru Groza
Vaşcău
Nucet
SĂLAJ
Zalău
Şimleul Silvaniei
BISTRIŢA-NĂSĂUD
Bistriţa
Năsăud
Sîngeorz-Băi
NEAMŢ
Piatra-Neamţ
Tîrgu-Neamţ
Roman
Bicaz
CLUJ
Cluj
Dej
Gherla
Huedin
Turda
Cîmpia Turzii
MUREŞ
Tîrgu Mureş
Reghin
Sovata
Luduş
Tîrnăveni
Sighişoara
HARGHITA
Miercurea-Ciuc
Toplița
Borsec
Gheorgheni
Bălan
Odorheiul Secuiesc
Cristuru-Secuiesc
VASLUI
Vaslui
Huşi
Bîrlad
BACĂU
Bacău
Buhuşi
Comăneşti
Moineşti
Tîrgu Ocna
Băile Slănic
Gheorghe-Gheorghiu-Dej
Adjud
ARAD
Arad
Ineu
Lipova
ALBA
Alba Iulia
Cîmpeni
Abrud
Aiud
Ocna-Mureş
Blaj
Sebeş
Cugir
Brad
Dumbrăveni
Mediaş
Copşa Mică
SIBIU
Sibiu
Agnita
Cisnădie
COVASNA
Sfîntu Gheorghe
Tîrgu Secuiesc
Covasna
Rupea
VRANCEA
Focşani
Panciu
Mărăşeşti
Odobeşti
Tecuci
GALAŢI
Galaţi
TIMIŞ
Timişoara
Sînnicolaul Mare
Jimbolia
Lugoj
Buziaş
HUNEDOARA
Deva
Hunedoara
Simeria
Orăştie
Călan
Haţeg
Petroşeni
Petrila
Lupeni
Uricani
Vulcan
BRAŞOV
Braşov
Făgăraş
Victoria
Codlea
Zărneşti
Rîşnov
Săcele
Predeal
Azuga
Buşteni
Sinaia
CARAŞ-SEVERIN
Reşiţa
Oţelul Roşu
Caransebeş
Bocşa
Oraviţa
Anina
Băile Herculane
Moldova Nouă
Orşova
GORJ
Tîrgu Jiu
Motru
VÎLCEA
Rîmnicu Vîlcea
Călimăneşti
Băile Olăneşti
Ocnele Mari
Băile Govora
Drăgăşani
ARGEŞ
Piteşti
Cîmpulung
Curtea de Argeş
DÎMBOVIŢA
Tîrgovişte
Pucioasa
Moreni
Găeşti
PRAHOVA
Ploieşti
Breaza
Cîmpina
Slănic
Vălenii de Munte
Băicoi
Urlaţi
Mizil
BUZĂU
Buzău
Rîmnicu Sărat
BRĂILA
Brăila
TULCEA
Tulcea
Isaccea
Măcin
Sulina
Babadag
MEHEDINŢI
Turnu Severin
Strehaia
DOLJ
Craiova
Băileşti
Calafat
OLT
Slatina
Balş
Caracal
Corabia
TELEORMAN
Alexandria
Roşiori de Vede
Turnu Măgurele
Zimnicea
ILFOV
Bucureşti
Giurgiu
Olteniţa
Urziceni
IALOMIŢA
Slobozia
Feteşti
Călăraşi
Hîrşova
CONSTANŢA
Constanţa
Cernavodă
Medgidia
Techirghiol
Eforie
Mangalia

REPUBLICA SOCIALISTĂ
ROMÂNIA

HARTA ADMINISTRATIVĂ

REVISTA REVISTELOR

Există reviste literare cu renume, reviste cu tradiție, dar și reviste foarte tinere, rod al bogatei activități din cercuri și cenacluri literare din unitățile de pionieri. Acestea înmănunchează în paginile lor creațiile celor mai tinere condeie, care pentru prima oară încredințează literei tipărite sau netipărite cele mai frumoase gînduri și aspirații.

«FIRE DE TORT», gazeta literară a Şcolii generale nr. 81 din Bucureşti, cu care începem, ne aminteşte prin titlu de George Coşbuc, cel care, ca şi debutanții acestei reviste, a început să scrie versuri încă de pe băncile şcolii. La primul său număr revista prezintă pe cea mai tînără poetă a şcolii, Pohribeanu Lăcrămioara, din clasa a V-a, prin cîteva «miniaturi» în care fantezia este copilărească şi plină de delicatețe. În «Strada» sînt surprinse cîteva secvențe din peisajul cotidian al străzii. Este o jumătate de pagină de foarte bună proză literară. Se cuvine să amintim versurile închinate patriei semnate de Ghira Luiza şi Popescu Carmen. Destul de reuşite epigramele. Ne-am bucura să întîlnim şi în viitoarele numere pagini de satiră şi umor.

«MUGURI», revistă care apare trimestrial la Şcoala generală nr. 1 din Turda ne relevă o activitate literară şi mai ales ştiințifică foarte bogată. În paginile ei găsim îndeosebi informații din domeniul ştiințelor naturii, istoriei şi tehnicii moderne.

Un jurnal de bord, de-a dreptul senzațional, consemnează cu emoție pregătirile unui întreg echipaj în vederea lansării imaginare a astronavei «Potaissa».

Sîmpălean Dan, clasa a VIII-a, semnează o foarte reuşită traducere şi adaptare după povestirea ştiințifico-fantastică «Marii monştri» de R. Lecureux. Din revistă nu lipsesc nici culegerile de folclor, merit al elevei M. Smîntînă, clasa a VIII-a. Revista mai publică versuri, anchete pe diferite teme, sport.

Felicităm din inimă colectivele de redacție şi colaboratorii acestor tinere reviste şcolare urîndu-le succes în frumoasa lor muncă de creație.

Ileana PIȚA

Prima Academia

CORTINA se ridică MÎINE

Se apropie faza a doua a festivalului artistic al pionierilor și școlarilor! Peste tot în școli se fac pregătiri. Fotoreporterul nostru a surprins imagini dintr-o după-amiază plină de agitație. Să nu credeți că ne aflăm în culisele unei săli de spectacol. Sîntem la Școala generală nr. 17 **din București. Urmărim mișcările unduioase ale dansatoarelor. Se repetă suita de jocuri populare, specifice regiunii București (foto 1).**

O ascultăm pe Toș Cristina, **din clasa a VI-a C, interpretînd cîntecul pioneresc «Cutezătorii» (foto 2).**

Ne reține atenția și potpuriul de muzică populară executat la violă de Ștefănescu Adrian **(foto 3).**

Pornim mai departe. De data aceasta sîntem oaspeții pionierilor de la Școala generală nr. 56 **din Capitală.**

Surprindem un moment din repetiția scenetei «Vizita» după cunoscuta schiță a lui I.L. Caragiale (foto 4).

Fotoreportaj realizat de
ILEANA DAN și
GRIGORE PREPELIȚĂ

PRIN CERCURILE TEHNICE

«SESIUNE ȘTIINȚIFICĂ»

La Peciul Nou — Timiș a avut loc nu de mult o originală «sesiune științifică». Participanți ? Tinerii fizicieni din comunele Crai Nou, Giulvăz, Sînmartinul sîrbesc și, bineînțeles, cei din comuna gazdă. În cele cîteva ore ale întîlnirii ei au efectuat interesante experiențe de fizică.

OASPEȚI

ai Universității «Al.I. Cuza» au fost nu de mult fizicienii claselor a VII-a de la Liceul nr. 5 din Iași.

Cu ocazia vizitei, pionierii nu au cunoscut numai aparatajul și uneltele din atelierele mecanice. La secția de sticlărie au putut urmări cît de complexă este munca de prelucrare a sticlei, iar secția foto le-a oferit prilejul de a cunoaște procesele ce stau la baza obținerii fotografiilor. În amintirea acestei vizite, pionierii s-au fotografiat într-unul din laboratoare.

OCOLUL

CĂLĂTORIA LAPONILOR

- CU TURMA DE RENI LA CERCUL ARCTIC
- FRAȚII MATTI ȘI ERKO KERTOMEN LA A DOUA CĂLĂTORIE.

De două ori pe an, laponii din extremitatea nordică a Europei pornesc într-o călătorie periculoasă cu turmele lor de reni. Toamna, părăsind munții din nord, ei își conduc animalele către adăpostul pădurilor din sud, iar primăvara străbat același drum în sens invers. Și de fiecare dată traseul lor anevoios trece prin Cercul Arctic.

Redăm mai jos relatările unui martor ocular, *Manuel Legrand*, care a însoțit un grup de laponi la Cercul Arctic.

«Multă vreme, zăpada adîncă păstrează urmele renilor, urme ce se împletesc cu cele ale schiurilor oamenilor care conduc turmele.

Am pornit pe urma turmei prin zăpada afînată apropiindu-ne din ce în ce mai mult de sunetul clopotelor pe care cu puțin timp înainte de-abia le auzeam. Ne atrag atenția voci într-o limbă străină și deodată zărim înaintea noastră vreo 3 000 de reni, odihnindu-se în luminișul unei păduri imense de pini. Turma este condusă de doi frați, Matti și Erko Kertomen, care se află deja la cea de-a doua călătorie anuală. Popasul are loc lîngă orășelul Galellivare. De jur-împrejur, pădurea este atît de deasă, încît te apără foarte bine de gerurile năprasnice.

Călătoria e grea. Pe alocuri, zăpada atingea peste 2 m înălțime. Distanța pe care Matti și Erko Kertomen o au de parcurs nu este prea mare, totuși, nu pot s-o parcurgă în mai puțin de 7 și chiar 10 zile.

Și în tot acest timp nu vedem decît zăpadă și iarăși zăpadă. Aceasta este viața noastră. Cîinii ne sînt cei mai buni tovarăși. Înțeleg perfect tot ce le spunem. Și parcă știu că drumurile acestea, așa grele cum sînt, reprezintă banii noștri. Fiecare ren valorează aproape 300 de coroane, carnea renilor este foarte gustoasă și este consumată în cantitate destul de mare, în special în regiunile din nord.

Din cînd în cînd, acești cow-boys ai nordului aruncă lasoul pentru a prinde cîte un ren și a-i controla sănătatea. Deplasările cu turmele se fac foarte repede, deoarece nu sînt prea multe piedici pe drum și chiar dacă ar fi, ele sînt ascunse sub zăpadă.

Trebuie mers repede, ne explică Erko, căci nu este ușor să hrănești atîtea animale. Dacă vreunul cade, noi nu putem să-l luăm cu noi, așa că îl jupuim și îl agățăm în copac. E păcat, dar n-avem ce face. În majoritatea cazurilor se găsește cîte un trecător care să ia carnea. Este atît de frig, încît aceasta îngheață și rămîne proaspătă. Pentru noi este, desigur, o pierdere. Dar se întîmplă ca unii care descoperă semnul făcut de noi pe corpul animalului să ne trimită bani...

Etapele de odihnă durează cîte două ore. După care renii pornesc din nou în urma *conducătorului*, care, cu un clopot atîrnat de gît, își conduce turma pe întinderea nesfîrșită a zăpezilor, pînă la locul de iernat sau la cel de primăvară.

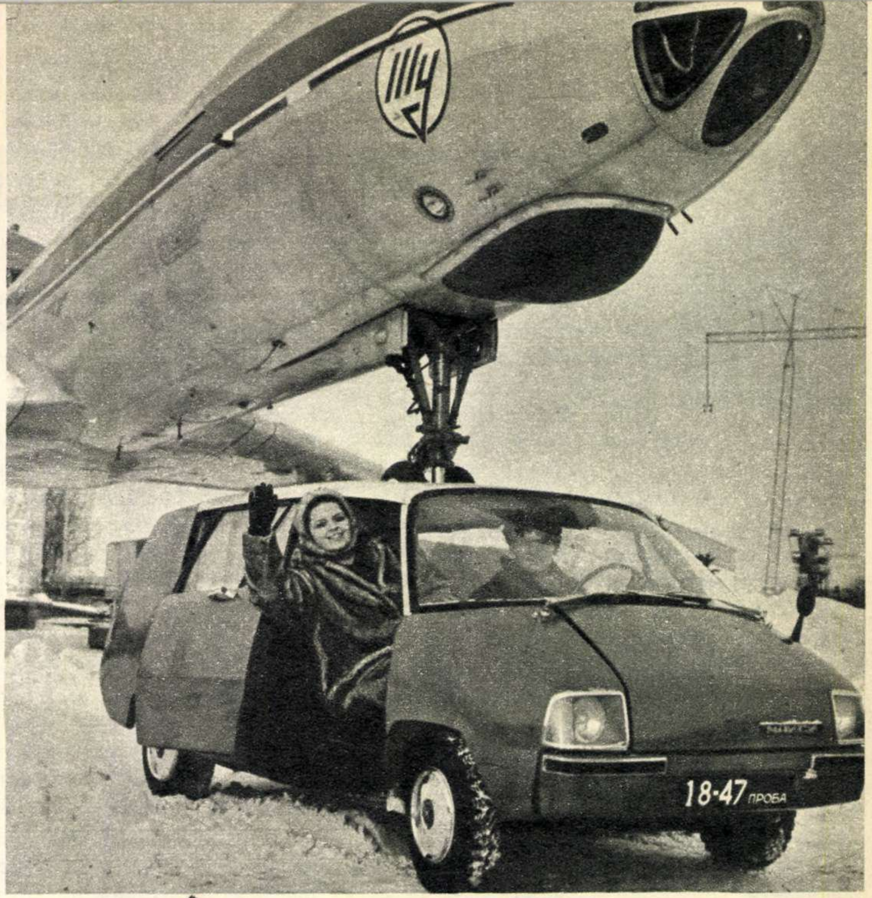

O... iluzie optică: s-ar zice că avionul are ca tren de aterisaj o... limuzină. De fapt nu-i așa, șotia ne-a jucat-o fotoreporterul care a fotografiat această mașină sub un avion. Interesantă fotografia, dar mai interesant noul automobil sovietic MAKSI, de mic litraj, realizat de către Institutul național de cercetări științifice în domeniul esteticii tehnice. **Noua mașină este mai mică decît cunoscuta marcă «Zaporojeț», cu toate acestea este mai spațioasă și mai elegantă. Ea poate atinge o viteză de 120 km pe oră. Fotoliile din față sînt mobile, așa că, împreună cu cele din spate, pot fi ușor transformate în paturi pentru dormit. Ușile nu se deschid în afară, ca la celelalte automobile, ci se culisează spre spate.**

Deci, o nouă marcă de automobile sovietice care prezintă multe și apreciate avantaje în plus față de cele mai vechi.

LUMI

PLANETA MARTE ESTE „SORĂ” CU PĂMÎNTUL?

Cercetătorul american dr. T. Gaskell *a emis o nouă ipoteză, potrivit căreia planetele Marte, Pămîntul și satelitul Luna au constituit cîndva o singură planetă. În sprijinul acestei ipoteze, savantul american a adus o serie de dovezi matematice, care demonstrează că elementele grele de pe această planetă, care într-o anumită perioadă a existenței sale s-au topit din cauza energiei degajate de izotopii radioactivi, au început să conveargă către centru, iar cele ușoare să plutească la suprafață. În urma acestui fapt, viteza de rotație a planetei a crescut într-atît, încît din ea s-a desprins* o masă, care a dat naștere planetei Marte și satelitului Luna.

CÎT TIMP DOARME OMUL?

Somnul este o manifestare fiziologică importantă atît la om cît și la animale, care ocupă aproximativ o treime din viață. La vîrsta de 60 de ani, un om însumează 20 de ani de somn. Animalele de experiență, împiedicate să doarmă, mor. Un cîine poate răbda de foame 30—35 de zile, dar dacă nu doarme 4—5 zile, maximum 13, el moare.

Există oameni care, deși dorm în mod obișnuit numai 5—6 ore din 24, se simt totdeauna perfect sănătoși și apți de muncă. Ei reprezintă însă excepții. Astfel, Petru I dormea 5—6 ore din 24, fiind totdeauna vioi și plin de energie. Cunoscutul inventator american Edison lucra intens nopți întregi la rînd și dormea foarte puțin, ceea ce nu l-a împiedicat să trăiască pînă la 80 de ani.

În caz de îmbolnăvire a sistemului nervos, omul poate cădea zile, luni sau ani de-a rîndul într-un somn letargic.

Este cunoscut cazul unei fetițe care a adormit la vîrsta de 4 ani și s-a trezit la 22, după 18 ani de somn neîntrerupt. Vîrsta ei psihologică a rămas însă aceea a unui copil de 4 ani. Primul lucru pe care l-a cerut atunci cînd a deschis ochii a fost... păpușa.

În 1918, acad. I.P. Pavlov a studiat cazul pacientului Kacialnic, care a adormit la vîrsta de 40 de ani și s-a trezit la 60. În toți acești 20 de ani, acesta a fost hrănit pe cale artificială.

ÎNTR-O PAGINĂ

VÎSURI pentru Petruța

Povestire de ALEXANDRA TÂRZIU

Din primul moment mi-am dat seama că am de-a face cu un concurent excepțional. Băiatul era lung, mlădios, poate prea mlădios pentru sportul nostru, dar cînd s-a întors spre mine i-am surprins maxilarele pătrate și privirea verde, încolțită. Avea în priviri ceva feroce, de nesuportat.

— Florescu, mi-a spus întinzîndu-mi palma subțire, ascuțită ca o așchie și privindu-mă oarecum dezinteresat, dar îngăduitor.

— Cîte ore pe zi înoți? l-am întrebat politicos.

— Înot tot timpul, mi-a răspuns înnodîndu-și cordonul halatului de baie.

Apoi ne-am uitat amîndoi în apa bazinului. Între timp se adunase toată școala. Venise pînă și mama pentru că ea e nelipsită de la toate întrecerile mele. Îi place mai ales cînd înving și toți băieții mă iau pe sus.

— E sora ta? mă întrebă Florescu, arătînd-o pe Petruța. Ea se oprise în spatele meu și se uita la el cu gura căscată, răsucindu-și fără nici un rost coada grea de catifea.

— Nu e sora mea, i-am răspuns lui Florescu, e altcineva.

— Ar trebui să ieși primul, m-a sfătuit el atunci cu glas protector, zîmbind undeva peste umărul meu.

— Ești sigur că sînt mai slab decît tine?

— Da.

— Atunci discutăm degeaba fiindcă n-am cum să ies primul.

— Dacă vrei, te ajut.

— Tu? Imposibil, într-o zi tot o să apară cineva mai puternic.

— Ei și, pînă atunci mai poți cîștiga o dată.

— Știu. Nu sînt însă atît de slab cum par.

Venise instructorul. Era o gălăgie de nemaipomenit, unii tot mai sperau să înving, dar majoritatea îl privea pe Florescu cu o curiozitate lucioasă. Petruța nu se așezase nicăieri, nu-și găsea locul. Instructorul fluieră de trei ori scurt, pițigăiat și se făcu liniște. Brusc, ne-am aruncat în apă, fiecare în dunga lui. Florescu era în stînga mea, rămăsese în urmă, îl auzeam cum fîșîie cu o nepăsare lentă, prelungă. Și eu zvîcneam înainte spionîndu-l, luptînd. El însă m-a învins fără nici un efort. Era un concurent excepțional. A ieșit din bazin lipăind pe romburile de piatră. N-a permis nimănui să-l ia în brațe cum e obiceiul. S-a oprit în fața instructorului și i-a întins mîna cu siguranța lui feroce. Cînd ieși primul îți convine să fii așa.

*

Încă nu se înserase cînd am intrat în pădure. Cărarea era umedă, transpirată, aerul amărui, păsările țipau, dar nu le vedeam pentru că se ascundeau de mine. Un pui de vulpe șireată stătea la capătul cărării, cu blana sclipind și aștepta să mă apropii. Eu însă m-am făcut că nu-l văd, fiindcă nu prea știu cum să mă port cu puii fiarelor. Pînă la urmă am ajuns lîngă o cabană mică și puțin strîmbă, făcută din șipci galbene, cojite. În fața cabanei, un foc abia mai răsufla sub cenușă. Am rupt repede cîteva crenguțe, le-am pus pe cărbuni și imediat a izbucnit o flacără roșie cu dungi galbene. Balonașe sticloase de fum se spărgeau în aer, crenguțele bîzîiau, un pui de pom creștea într-una de-a lungul cerului. Îmi plăcea. Un somn călduț mă cuprinse, cînd mi se păru că disting în spate o răsuflare. M-am întors. În ușa cabanei stătea un pițigoi. M-am gîndit atunci că poate cabana e locuită și-am intrat. Pițigoiul s-a așezat pe un chibrit și-a început să fluiere. Am observat imediat că pe dinăuntru cabana era mult mai mare decît pe dinafară. În perete se afla prinsă o pendulă încrustată cu mărgele. Un sîmbure de cireașă ticăia dintr-o parte în alta. Tocmai mă pregăteam să văd cît e ceasul cînd o mărgică se desprinse deasupra sîmburelui de cireașă și capul unui cuc apăru și numără pînă la unu (pendula era prea mică pentru restul cifrelor) apoi mărgica se trase la loc. Mi-a plăcut pendula, foarte interesantă, dar n-am îndrăznit s-o ating și în timp ce mă uitam pe celălalt perete, mi-am dat seama cum cucul din pendulă sucea din cînd în cînd mărgica și mă spiona. Cred că se defectase.

— Fiindcă nu te cunoaște, de asta se uită la tine. Și la mine tot la fel s-a uitat, am auzit atunci vocea Petruței. Am tresărit încercînd să rămîn cît mai calm. Petruța se afla într-un fotoliu de paie lîngă cămin. Totuși la început acolo fusese întuneric, s-a luminat numai în clipa în care m-a privit.

— Vrei să ne facem lecțiile? m-a întrebat.

Trebuie să recunosc, nu aveam nici un chef de lecții. Iar Petruța avea o rochie lungă, pe care nu știu de ce n-o pot descrie fiindcă nu mă pricep la rochii. În jurul gîtului își pusese un guler din păpădii, iar genele foarte lungi adiau în sus și-n jos. Era foarte schimbată.

— Te-am așteptat, mi-a spus.

— Bine, dar n-am știut nimic, nu mi-am dat seama că vei fi aici.

— De ce, unde credeai că am să fiu?

— Nu știu. Îți mai amintești concursul? La sfîrșit eu rămăsesem singur în tot bazinul. Nu știu de ce. Plecaseră toți.

— Ei și?

— Nu m-a așteptat nimeni.

— Ba eu te-am așteptat, dar n-ai observat tu. Am scris și în caietul de română despre tine, dacă vrei să știi, o compunere.

O ascultam și de bucurie îmi venea să zbor, dar n-aveam cum. Butucul din cămin țiuia și pufăia și pițigoiul fluiera mai departe.

— N-am vrut să te supăr, i-am spus, mi se păruse că plecaseși, te rog să mă ierți, Petruța.

— Te iert. Vrei ceai?

*

Dar n-am mai apucat să-mi beau ceaiul pentru că în pădure începuse să plouă și am fost nevoit să mă trezesc. Desigur, întîmplarea din cabană fusese un vis. Un vis prea frumos, nu era de mine. Bunicul m-a sfătuit întotdeauna să nu visez mai mult decît trebuie. Dar uit. De fapt e grozav să visezi (bunicul e un fricos).

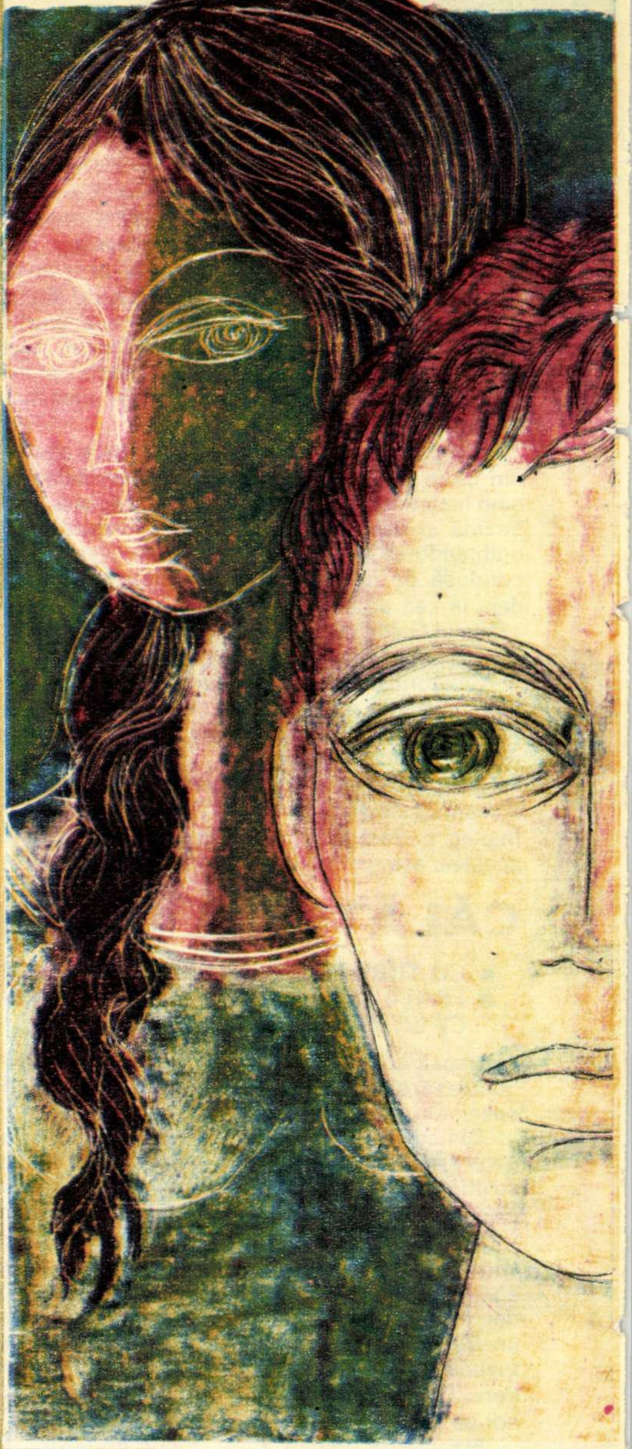

PETRE LUSCALOV

OSTROVUL LUPILOR

ROMAN FOILETON

Ajungînd la portul plutitor din Pradina, Scatiul scoase vîslele şi le azvîrli pe platforma de scînduri, urmărind cu privirea vasul de pasageri ce se îndepărta pe Dunăre lăsînd în urma lui fîşii negre şi zdrenţuite de fum. Ultimii pasageri sosiţi cu «Şoimul» se risipiseră.

Legînd barca de balustrada de fier ce înconjura «portul», Scatiul sări pe platformă şi cu lopeţile pe umăr o porni spre pasarela îngustă, de lemn, ce despărţea «portul» de mal. Dunărea clipocea, rotindu-se în ochiuri tulburi sub el.

— Scatiule... Hei, Scatiule... se auzi el strigat şi în clipa următoare ridicînd privirea îl văzu pe Matei Vătăşelul, gras şi asudat, alergînd greoi spre el, fluturînd o hîrtie deasupra capului.

— Ce-i, nene Matei? Ce s-a întîmplat? îl întrebă Scatiul, cînd acesta din urmă se opri lîngă el, trăgîndu-şi răsuflarea.

— O telegramă... O telegramă telefonată! spuse acesta. E pentru tine... Citeşte-o...

Scatiul luă hîrtia şi aruncîndu-şi privirea pe ea recunoscu îndată scrisul ascuţit şi nervos al telefonistei de la sfat. Şi deodată îngălbeni. Literele îi jucau în faţa ochilor.

«Starea pacientei Maria Vlăduţ foarte gravă... silabisi Scatiul cu o voce tremurătoare. Roagă să i se trimită urgent băiatul. Dr. Cornel Simionescu».

— Îmi pare rău, Scatiule, îi spuse grăsunul, ştergîndu-şi

fruntea asudată şi plină de praf. Dar poate că totuşi se face bine maică-ta... Curaj, băiete...

Şi plecă.

Scatiul rămase cîteva clipe nemişcat, cu telegrama în mînă, şi-apoi, azvîrlind lopeţile într-un şanţ, o luă la fugă spre casa lui Babuşcă.

După peripeţiile de la «Ostrovul lupilor», Babuşcă primise o chelfăneală straşnică de la tatăl lui, brigadierul Timofte, şi fusese «consemnat» sub ameninţarea unor pedepse teribile la domiciliu.

Cînd Scatiul intră îl găsi cocoţat pe o bucată din gardul de trestii ce se prăvălise în Dunăre, reparînd de zor un juvelnic. Scatiul se opri posomorît şi tăcut lîngă el.

— Ce faci, Babuşcă?

Babuşcă oftă din adîncul sufletului.

— Repar juvelnicul, nu vezi? răspunse el, l-am lăsat în apă cu nişte somotei şi mi l-au ros şobolanii. Dar tu? Nu te-am văzut de-o săptămînă.

Scatiul îi întinse telegrama. Babuşcă îşi plimbă privirea lui somnoroasă pe hîrtie, şi-apoi muşcîndu-şi uşor buzele îl privi pe celălalt drept în ochi:

— Cînd pleci?

Scatiul lăsă privirea în pămînt.

— Peste o oră... Dar nu am cîrmaci la barcă. Şi doar cu cîteva zile în urmă mi s-a spus că mama e mai bine.

Babuşcă se foi în loc, ca o cloşcă care se aşază, mai bine pe ouă.

— Şi zici că nu ai cîrmaci?...

— N-am... răspunse Scatiul, continuînd să ţină privirea în pămînt, şi am şase ore de vîslit pînă la oraş.

Babuşcă suspină şi clătină capul cu un aer filozofic.

— Păi mai e vorbă... adăugă el, scărpinîndu-se după ceafă. Se zice că bătaia e ruptă din rai, şi de la o vreme raiul ăsta se cam ţine după mine... Aşteaptă-mă, în port, peste o oră.

Într-adevăr, peste o oră, Scatiul şi Babuşcă părăseau «portul» ieşind cu barca în largul Dunării. Călătoria fu lungă

şi anevoioasă. Plouase undeva în ţară, Dunărea creştea, rostogolindu-se puternic, în mari vîrtejuri de mîl, vuia şi gemea mînioasă între maluri. În sfîrşit, după cîteva ore de vîslit, la un cot al Dunării, cei doi băieţi zăriră oraşul. Casele străluceau alb, orbitor, în lumina soarelui. Învăluite în fum albastru, macarale gigantice pipăiau cerul cu braţele lor scheletice, se roteau, se opreau, şi-apoi cădeau spre şlepurile mari şi greoaie, ancorate în port. Vapoare cu zbaturi, tixite de excursionişti, părăseau sau intrau în port, în vuietul sirenelor, şi huruitul turbinelor, în timp ce şalupe şi remorchere brăzdau Dunărea în toate direcţiile. Scatiul şi Babuşcă îndreptară barca spre un debarcader singuratic, de la marginea portului, unde se vedeau legate cîteva bărci pescăreşti. În clipa cînd Scatiul şi Babuşcă se pregăteau să părăsească debarcaderul, o dubă sanitară îşi făcu apariţia pe cheiul pustiu şi frînă brusc, cu un scrîşnet prelung de frîne lîngă debarcader. Un sanitar îmbrăcat în halat şi bonetă albă, sări din dubă şi se apropie în pas alergător de cei doi băieţi:

— Tu eşti Scatiul? întrebă acesta, pradă unei mari agitaţii... băiatul lui Maria Vlăduţ?

— Da, răspunse Scatiul, cu o voce care tremura uşor. Dar ce s-a întîmplat?

— O nenorocire, băiete, urmează-mă, răspunse acesta făcîndu-le semn celor doi băieţi să pornească spre maşină. Să dea Dumnezeu să mai ajungi la timp, adăugă el, deschizînd portierele din spate ale dubei... Hai, băieţi, urcaţi repede... repede.

Scatiul şi Babuşca săriră în dubă. Portierele dubei se trîntiră în urma lor.

— Cine e? strigă speriat Scatiul, desluşind în semiobscuritatea dubei un bărbat care stătea în fund, pe o bancă de lemn, cu un pistol aţintit asupra lor.

— Lasă gura... mormăi acesta... şi nici o mişcare... Altfel vă curăţ. S-a înţeles?

Duba pornise şi-acum gonea cu o viteză fantastică într-o direcţie necunoscută. *(VA URMA)*

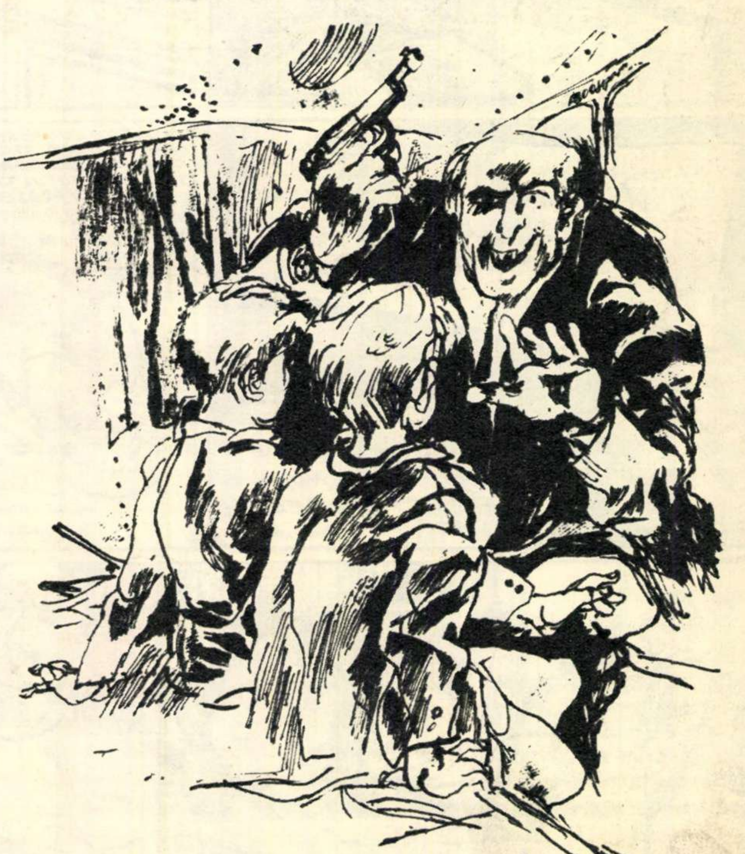

Victor Babeș

Scenariul de dr. **LEONID PETRESCU**

Victor Babeș s-a născut la 28 iulie 1854. A studiat medicina la Viena, apoi a colaborat cu mari savanți ai vremii, printre care Virchow, Robert Koch, Louis Pasteur.

V. Babeș a scris primul tratat de bacteriologie din lume, (împreună cu Cornil — Franța) a descoperit un grup nou de boli, a descoperit și inițiat seroterapia modernă etc. Victor Babeș a înființat institutul care-i poartă numele, publicînd în reviste de specialitate din întreaga lume peste 121 de lucrări de mare valoare științifică.

Victor Babeș a fost un mare savant, un mare patriot care și-a manifestat constant dragostea și grija pentru om.

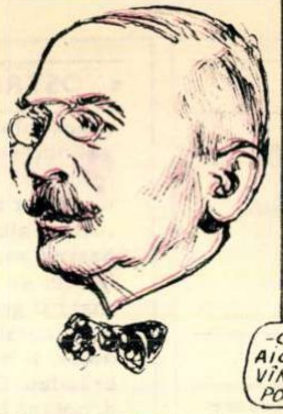

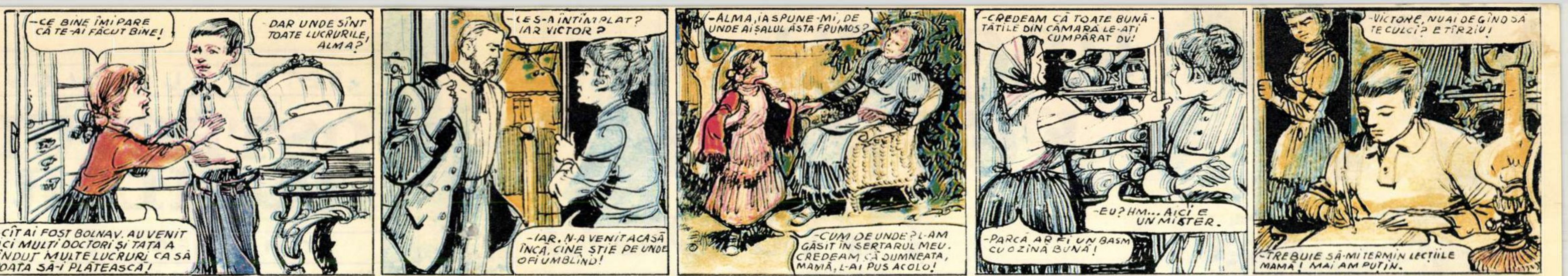
-CE BINE ÎMI PARE CĂ TE-AI FĂCUT BINE!
-DAR UNDE SÎNT TOATE LUCRURILE, ALMA?
-CÎT AI FOST BOLNAV, AU VENIT AICI MULȚI DOCTORI ȘI TATA A VÎNDUT MULTE LUCRURI CA SĂ POATĂ SĂ-I PLĂTEASCĂ!
-CE S-A ÎNTÎMPLAT? IAR VICTOR?
-IAR. N-A VENIT ACASĂ ÎNCĂ, CINE ȘTIE PE UNDE O FI UMBLÎND!
-ALMA, IA SPUNE-MI, DE UNDE AI ȘALUL ĂSTA FRUMOS?
-CUM DE UNDE? L-AM GĂSIT ÎN SERTARUL MEU. CREDEAM CĂ DUMNEATA, MAMĂ, L-AI PUS ACOLO!
-CREDEAM CĂ TOATE BUNĂTĂȚILE DIN CĂMARĂ LE-AȚI CUMPĂRAT DV!
-EU? HM... AICI E UN MISTER.
-PARCĂ AR FI UN BASM CU O ZÎNĂ BUNĂ!
-VICTORE, NU AI DE GÎND SĂ TE CULCI? E TÎRZIU!
-TREBUIE SĂ-MI TERMIN LECȚIILE MAMĂ! MAI AM PUȚIN.

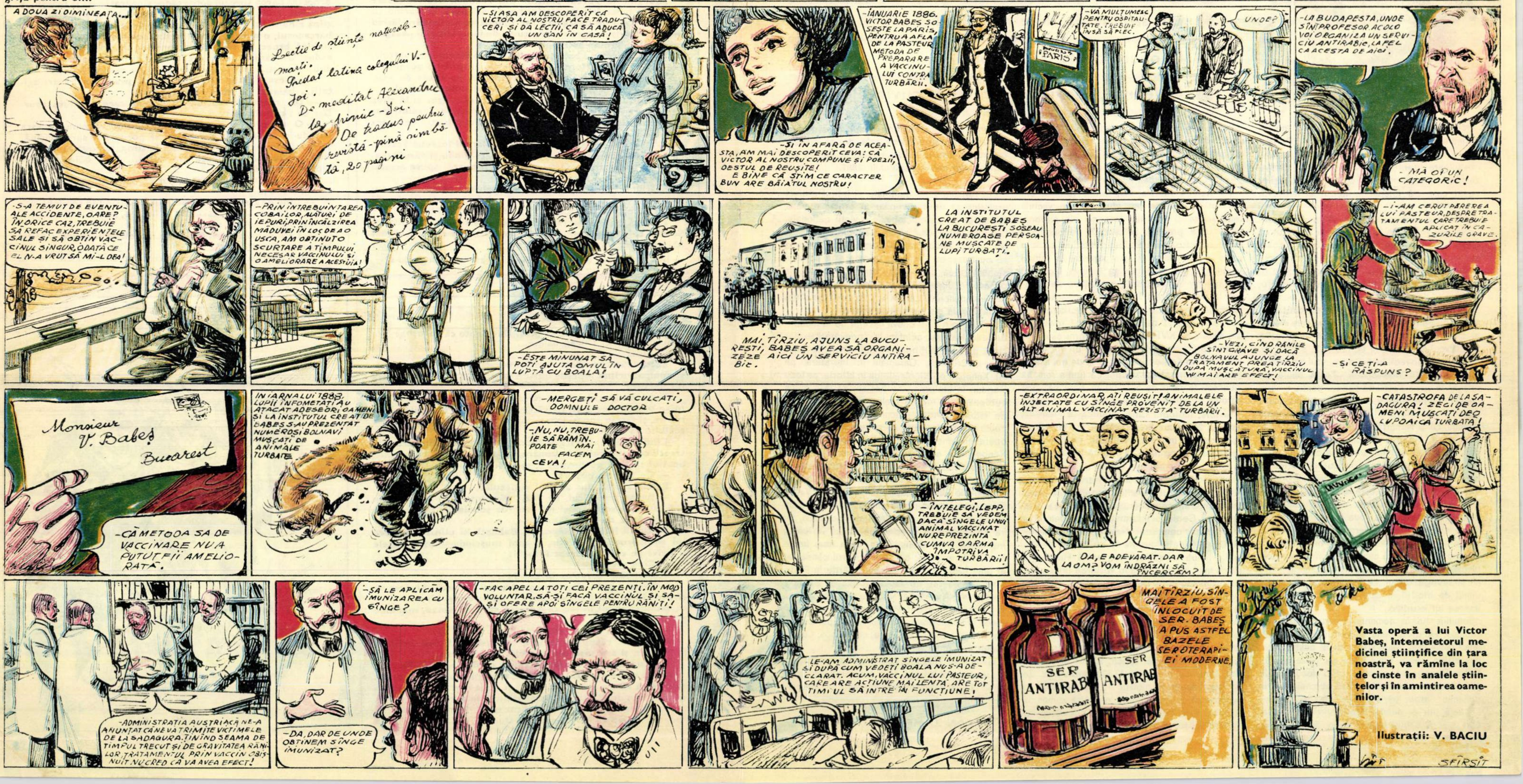
A DOUA ZI DIMINEAȚA...
Lectie de științe naturale - marti.
Predat latina colegului V. - Joi.
De meditat Alexandrina la chimie - Joi.
De tradus pentru revistă - pînă sîmbătă, 20 pagini
-ȘI AȘA AM DESCOPERIT CĂ VICTOR AL NOSTRU FACE TRADUCERI ȘI DĂ LECȚII, CA SĂ ADUCĂ UN BAN ÎN CASĂ!
-ȘI ÎN AFARĂ DE ACEASTA, AM MAI DESCOPERIT CEVA: CĂ VICTOR AL NOSTRU COMPUNE ȘI POEZII, DESTUL DE REUȘITE! E BINE CĂ ȘTIM CE CARACTER BUN ARE BĂIATUL NOSTRU!
-IANUARIE 1886. VICTOR BABEȘ SOSEȘTE LA PARIS, PENTRU A AFLA DE LA PASTEUR METODA DE PREPARARE A VACCINULUI CONTRA TURBĂRII.
PARIS
-VĂ MULȚUMESC PENTRU OSPITALITATE. TREBUIE ÎNSĂ SĂ PLEC.
UNDE?
-LA BUDAPESTA, UNDE SÎNT PROFESOR. ACOLO VOI ORGANIZA UN SERVICIU ANTIRABIC, LA FEL CA ACESTA DE AICI.
- MĂ OPUN CATEGORIC!
-S-A TEMUT DE EVENTUALE ACCIDENTE, OARE? ÎN ORICE CAZ, TREBUIE SĂ REFAC EXPERIENȚELE SALE ȘI SĂ OBȚIN VACCINUL SINGUR, ODATĂ CE EL N-A VRUT SĂ MI-L DEA!
-PRIN ÎNTREBUINȚAREA COBAILOR, ALĂTURI DE IEPURI, PRIN ÎNCĂLZIREA MĂDUVEI ÎN LOC DE A O USCA, AM OBȚINUT O SCURTARE A TIMPULUI NECESAR VACCINULUI ȘI O AMELIORARE A ACESTUIA!
-ESTE MINUNAT SĂ POȚI AJUTA OMUL ÎN LUPTĂ CU BOALA!
MAI TÎRZIU, AJUNS LA BUCUREȘTI, BABEȘ AVEA SĂ ORGANIZEZE AICI UN SERVICIU ANTIRABIC.
LA INSTITUTUL CREAT DE BABEȘ LA BUCUREȘTI SOSEAU NUMEROASE PERSOANE MUȘCATE DE LUPI TURBAȚI.
-VEZI, CÎND RĂNILE SÎNT GRAVE ȘI DACĂ BOLNAVUL AJUNGE LA TRATAMENT PREA TÎRZIU DUPĂ MUȘCĂTURĂ, VACCINUL NU MAI ARE EFECT!
-I-AM CERUT PĂREREA LUI PASTEUR, DESPRE TRATAMENTUL CARE TREBUIE APLICAT ÎN CAZURILE GRAVE.
-ȘI CE ȚI-A RĂSPUNS?
Monsieur V. Babeș Bucarest
-CĂ METODA SA DE VACCINARE NU A PUTUT FI AMELIORATĂ.
IN IARNA LUI 1888, LUPII ÎNFOMETAȚI AU ATACAT ADESEORI OAMENI ȘI LA INSTITUTUL CREAT DE BABEȘ S-AU PREZENTAT NUMEROȘI BOLNAVI MUȘCAȚI DE ANIMALE TURBATE.
-MERGEȚI SĂ VĂ CULCAȚI, DOMNULE DOCTOR
-NU, NU, TREBUIE SĂ RĂMÎN. POATE MAI FACEM CEVA!
-ÎNȚELEGI, LEPP, TREBUIE SĂ VEDEM DACĂ SÎNGELE UNUI ANIMAL VACCINAT NU REPREZINTĂ CUMVA O ARMĂ ÎMPOTRIVA TURBĂRII!
-EXTRAORDINAR, AȚI REUȘIT! ANIMALELE INJECTATE CU SÎNGE PROVENIT DE LA UN ALT ANIMAL VACCINAT REZISTĂ TURBĂRII.
-DA, E ADEVĂRAT. DAR LA OM? VOM ÎNDRĂZNI SĂ ÎNCERCĂM?
-CATASTROFA DE LA SADAGURA! ZECI DE OAMENI MUȘCAȚI DE O LUPOAICĂ TURBATĂ!
-ADMINISTRAȚIA AUSTRIACĂ NE-A ANUNȚAT CĂ NE VA TRIMITE VICTIMELE DE LA SADAGURA. ȚINÎND SEAMA DE TIMPUL TRECUT ȘI DE GRAVITATEA RĂNILOR, TRATAMENTUL PRIN VACCIN OBIȘNUIT NU CRED CĂ VA AVEA EFECT!
-SĂ LE APLICĂM IMUNIZAREA CU SÎNGE?
-DA, DAR DE UNDE OBȚINEM SÎNGE IMUNIZAT?
-FAC APEL LA TOȚI CEI PREZENȚI. ÎN MOD VOLUNTAR, SĂ-ȘI FACĂ VACCINUL ȘI SĂ-ȘI OFERE APOI SÎNGELE PENTRU RĂNIȚI!
LE-AM ADMINISTRAT SÎNGELE IMUNIZAT ȘI DUPĂ CUM VEDEȚI BOALA NU S-A DECLARAT. ACUM, VACCINUL LUI PASTEUR, CARE ARE ACȚIUNE MAI LENTĂ, ARE TOT TIMPUL SĂ INTRE ÎN FUNCȚIUNE!
SER ANTIRAB
SER ANTIRAB
MAI TÎRZIU, SÎNGELE A FOST ÎNLOCUIT DE SER. BABEȘ A PUS ASTFEL BAZELE SEROTERAPIEI MODERNE.
SFÎRȘIT

Vasta operă a lui Victor Babeș, întemeietorul medicinei științifice din țara noastră, va rămîne la loc de cinste în analele științelor și în amintirea oamenilor.

Ilustrații: V. BACIU

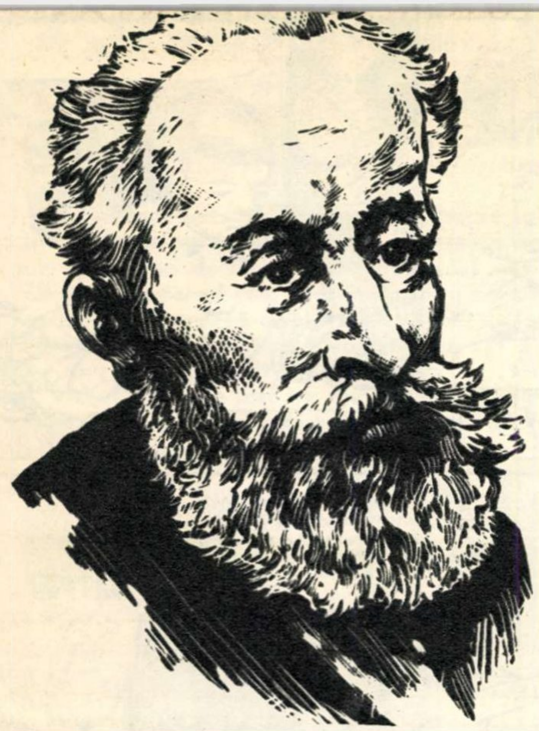

BOGDAN PETRICEICU HASDEU

- **Un savant de talie mondială**
- **O operă de 12 000 de pagini**
- **Celebra „Teorie a circulației cuvintelor"**

Născut la 26 februarie 1838 — se vor împlini curînd 130 de ani de la această dată — B.P. Hasdeu a nutrit încă din adolescență o pasiune mistuitoare pentru istoria românilor, pentru zestrea de eroism și abnegație a înaintașilor noștri care dă istoriei farmecul ei neistovit.

Hasdeu a crezut în capacitatea poporului român și a culturii noastre de a da culturii universale figuri de primă mărime. El a vrut să educe sistematic pe contemporanii săi în acest sentiment de încredere. De aceea, a răscolit arhivele, vechile cronici ale altor popoare în care se vorbea despre trecutul poporului nostru, pentru a descoperi noi dovezi că oamenii politici români, precum și cărturarii din trecut ai acestui pămînt au fost egali ca valoare eroilor și cărturarilor altor popoare. Că am avut o foarte veche cultură și scriitori de seamă, și deci, că am dovedit încă din trecutul îndepărtat talent și forță intelectuală. Toată opera lui uriașă, de circa 12 000 de pagini, pentru a cărei reeditare este nevoie de 20 de volume mari, constituie o sforțare de zi cu zi în această direcție. Și o remarcabilă reușită. De altfel, la vremea sa, Hasdeu fusese cunoscut de zeci de somități ale științei europene cu care întreținea corespondență. Era la curent cu tot ce se scrisese în știința mondială privitor la oricare dintre problemele de care se ocupa. Citea în vreo 20 de limbi străine: clasice, romanice, germanice, slave. Și-a spus cuvîntul în numeroase chestiuni controversate. Cu o forță a logicii de-a dreptul fenomenală, mintea lui era în stare să pătrundă cele mai complicate probleme, întocmai ca o rază de laser în stare să străpungă oțelul. La fiecare pas ne oprim uimiți de modul în care a știut să valorifice imensa lui erudiție.

Intuițiile lui în domeniul *istoriei patriei* sînt capitale. Hasdeu pune accentul pe însemnătatea celor mai vechi strămoși ai noștri, *dacii*, deschizînd astfel drum unui alt mare istoric: Vasile Pîrvan. Într-o vreme cînd documentele pe baza cărora se scria în mod obișnuit istoria românilor erau foarte puține, Hasdeu revoluționează pur și simplu informația epocii sale, prin celebra *Arhivă istorică a României*, cuprinzînd documente de cancelarie, cronici românești, fragmente de cronici străine vorbind despre români etc. Această lucrare, apărută în trei mari volume, a fost publicată începînd din 1864, cînd Hasdeu nu avea decît 26 de ani.

Pe vremea lui Hasdeu, limba română din secolul al XVI-lea era studiată din vechile manuscrise și tipărituri traduse din slavonă, cu o frază greoaie, influențată de originalul după care fuseseră traduse. Hasdeu dă la o parte aceste traduceri și tipărește, în primul volum din monumentala sa lucrare filologică *Cuvinte din bătrîni* (1878), o mulțime de documente scrise direct în românește — acte de judecată, tranzacții comerciale, scrisori care păstrează graiul de toate zilele al românilor din veacul al XVI-lea. Iar acest grai este limpede, vioi, cu o sevă populară și un vocabular perfect asemănător limbii vorbite de noi astăzi. Hasdeu demonstrează astfel că limba română ajunsese la faza de evoluție în care se aflau surorile ei latine din apus.

În 1879, filologul Cihac publică la Frankfurt volumul 2 din lucrarea *Dicționar etimologic daco-român*, în care, înfățișînd cuvintele din limba română ce nu au o origină latină, ajunge la concluzia că ele sînt destul de numeroase. Limba românească n-ar fi deci întru totul o limbă latină, cum crezuseră atîtea generații de cărturari. Lumea era cam descumpănită în fața acestei concluzii. Geniul și informația lui Hasdeu reduc însă la nimic concluziile trase din numărătoarea lui Cihac. Nu cîte cuvinte de un fel sau de altul are o limbă este însemnat, arată Hasdeu, ci cît de mult se folosește în vorbirea unui popor un cuvînt sau altul. Un cuvînt slav folosit o dată pe an sau niciodată în viață nu poate fi socotit la aceeași valoare cu un cuvînt latin întrebuințat de o sută de ori pe zi. Și, pentru a fi convingător, Hasdeu citează rezultatele asemănătoare făcute în privința limbii engleze. Aici, cum arătase un filolog al epocii, 28 854 de cuvinte sînt *romanice* și numai 13 330 germanice. Și, cu toate acestea, nimeni nu se gîndește să socotească limba engleză o limbă romanică! Aceasta este celebra «teorie a circulației cuvintelor», care a făcut definitiv și pentru totdeauna dovada latinității limbii române, nu numai în structura gramaticală, dar și în vocabularul ei. Teoria a fost expusă în vol. III din *Cuvinte din bătrîni*, apărut în 1881.

Lui Hasdeu i se datorește și întîiul proiect grandios al unui dicționar al limbii române conceput ca o enciclopedie a vieții naționale. L-a intitulat *Etymologicum Magnum Romaniae*. Nu l-a dus decît pînă la litera B, dar a rămas să ilustreze, mai mult ca oricare altă operă a sa, aplecarea spre monumental, convingerea că aceste dimensiuni universale sînt adevăratele dimensiuni cărora le este sortită cultura română și la ele trebuie să tindem.

Și iată, în numai cîteva decenii de la începuturile lui Hasdeu, asistăm la o adevărată explozie a geniului național. Aveam acum pe Eminescu, Creangă, Caragiale în literatură; pe Al. Xenopol, pe Nicolae Iorga în istorie, pe Ioan Bogdan în filologie, toți trei ajunși la o faimă europeană. În loc să prelucrăm naiv manuale de istorie franceze, acum, străinii publicau, peste hotare, în limbi de circulație universală, opere fundamentale scrise de românul N. Iorga. Xenopol era membru al celei mai mari instituții de cultură franceză: «Institutul Franței». Tînăr încă, pornit ca un proaspăt absolvent de pe băncile Universității din București, Vasile Pârvan era tratat, după cîteva luni, la Berlin, de către profesori de celebritate mondială, nu ca un student în specializare, ci ca un coleg mai tînăr. Ovid Densușianu, care abia împlinise 28 de ani, era, din 1901, autorul consacrat al unei *Istorii a limbii române* tipărite la Paris, fiind considerat un filolog romanist de talie europeană. Arghezi avea 27 de ani. Enescu era la primele compoziții. Pictura dăduse pe Grigorescu și Andreescu. Luchian era în plină creație. În acest climat creșteau, copii încă, Lucian Blaga, George Călinescu.

Geniul lui Hasdeu, care imprimase măsura lui unei epoci întregi, se putea stinge acum la capătul unei existențe excepționale, în mijlocul luminii pe care o făcuse să izvorască.

DAN ZAMFIRESCU, istoric literar

MARELE PREMIU
INDIVIDUAL
SAU COLECTIV:
UN TELEVIZOR

PREMII INDIVIDUALE
I: UN MAGNETOFON
II: APARAT DE RADIO CU TRANZISTORI „MAMAIA"
III: UN APARAT FOTO.
5 PREMII SPECIALE SURPRIZĂ.
UN PREMIU SPECIAL PENTRU CEA MAI ORIGINALĂ LUCRARE

PREMII COLECTIVE
I: O EXCURSIE PRIN ȚARĂ „DE LA MUNTE LA MARE"
II UTILAJ COMPLET PENTRU UN ATELIER ELECTROTEHNIC.
III O BIBLIOTECĂ TEHNICĂ ALCĂTUITĂ DIN CCA. 30 DE VOLUME ALESE DE JURIUL DE SPECIALITATE.
5 PREMII SPECIALE SURPRIZĂ.
UN PREMIU SPECIAL PENTRU CEA MAI ORIGINALĂ LUCRARE

IMPORTANT!
JURIUL VA OMOLOGA OFICIAL LUCRĂRILE CE VOR FI CONSIDERATE INVENȚII SAU INOVAȚII!

La cererea unui mare număr de cititori care n-au putut să-și procure BREVETUL de participare la concursul «MINI-TEHNICUS», îl publicăm acum din nou, împreună cu regulamentul concursului. Totodată, prelungim termenul de trimitere al brevetului la redacție pînă la 1 martie a.c. (data poștei).

TEHNICUS

PRIMII 100 DE CONCURENȚI CLASAȚI ÎN ORDINEA NOTELOR ACORDATE DE JURIU VOR DEVENI AUTOMAT MEMBRI AI CLUBULUI MINI-TEHNICUS. VOR PRIMI, CA ATARE, CARNETE DE MEMBRU ȘI INSIGNE, ȘI VOR MERGE ÎNTR-O TABĂRĂ PIONIEREASCĂ UNDE VOR AVEA POSIBILITATEA SĂ-ȘI CONTINUE ACTIVITATEA LOR DE TINERI CONSTRUCTORI SUB ÎNDRUMAREA SPECIALIȘTILOR.

REGULAMENTUL concursului

1. Concursul se desfășoară între datele de 15 ianuarie—30 aprilie 1968.

2. La concurs poate participa orice pionier și școlar din clasele V—VIII, individual (construind singur lucrarea) sau în grup (în cadrul cercului cu caracter tehnic din școală sau de la casa pionierilor).

3. Concursul MINI-TEHNICUS constă în executarea unor dispozitive, mecanisme, instalații, micromodele din domeniul mecanicii, electrotehnicii, radiotehnicii, automaticii și altele.

4. Pentru a putea participa la concurs, pionierii și școlarii vor completa brevetul tipărit mai jos, cu datele indicate, îl vor decupa și îl vor trimite redacției pînă la data de 1 martie 1968, data poștei (în urma prelungirii). ÎN CAZUL ÎN CARE LUCRAREA A INTRAT ÎN CONCURS, **CHIAR DACĂ NU A PRIMIT NICI UN PREMIU,** BREVETUL VA FI TRIMIS CONCURENTULUI ȘTAMPILAT ȘI OFICIALIZAT. În acest caz, concurentul se va considera «deținător al brevetului MINI-TEHNICUS». Pentru grupuri, fiecare membru al grupului va completa cîte un brevet. Toate brevetele aparținînd unui grup vor fi trimise ÎMPREUNĂ, în același plic.

5. Lucrările vor fi aduse redacției noastre fie personal de către concurent, fie trimise prin delegat sau prin colet poștal (bine asigurat împotriva zdruncinăturilor sau a loviturilor) pînă la data de 30 aprilie a.c. (prin poștă, data poștei). Fiecare lucrare va purta o fișă în care vor fi prezentate: principiul, caracteristicile, modul de funcționare precum și o adeverință semnată și ștampilată de directorul școlii (pentru participare individuală sau în grup în cadrul cercului tehnic din școală) sau de profesorul de specialitate cu atestarea de către direcțiune, de către comandantul unității de pionieri sau de conducerea casei pionierilor (pentru participare în grup la cercul tehnic de la casa pionierilor). În aceste adeverințe se va confirma că lucrarea a fost executată de concurenți.

6. Între 30 aprilie și 15 mai a.c. un juriu de specialiști va selecționa și va clasifica lucrările. CONDIȚIA DE BAZĂ CA LUCRAREA SĂ INTRE ÎN CONCURS ESTE CA OBIECTUL TEHNIC CONSTRUIT SĂ **FUNCȚIONEZE.** Obiectul care nu îndeplinește această condiție se socotește scos din concurs.

Pentru clasificare, juriul va ține seama de următoarele criterii:

INGENIOZITATE
ÎNDEMÎNARE
DIFICULTATEA ÎN EXECUȚIE
FINISAJUL

Un deosebit accent se va pune pe construcțiile utile.

În jurul datei de 20 mai a.c. se va alcătui o expoziție, în centrul Capitalei, cu cele mai frumoase lucrări ale concursului.

Premierea concurenților se va face în jurul datei de 9 iunie, care va marca «Ziua pionierului», din acest an.

DRAGĂ PRIETENE

După ce te-ai gîndit bine (singur sau în grup cu alți colegi), ce lucrare vei executa, completează cu cerneală, cît mai citeț și chiar caligrafic, brevetul de mai jos, fără ca să pui numărul, data și, bineînțeles, semnătura, indicînd însă, neapărat lucrarea pe care o vei (sau veți) face. (Dacă sînteți mai mulți colegi care executați aceeași lucrare, fiecare dintre voi va completa cîte un brevet). După completare vei (sau veți) decupa brevetul trimițîndu-l pe adresa redacției noastre, pînă la data de 1 martie a.c., data poștei (în urma prelungirii). În cazul că sînt mai multe brevete aparținînd aceluiași grup, ele vor fi trimise în același plic.

Dacă lucrarea ta (sau a voastră) va intra în concurs, vei primi înapoi brevetul purtînd numărul, data, semnătura și ștampila. În felul acesta vei deveni deținător al brevetului oficial de «participant la concursul MINI-TEHNICUS».

NU UITA!

● Aurel Vlaicu, strălucit constructor și pilot, care a realizat primul avion construit în România (1910), era preocupat încă din copilărie de probleme și experiențe tehnice. Pe cînd era în clasa a VI-a a meșterit un mic model de motor magnetic.

● Pascal, ilustrul matematician și fizician francez, publică la vîrsta de 15 ani o lucrare despre secțiunile conice și demonstrează peste 100 de teoreme noi. La 19 ani (1642) inventează mașina de calculat.

● Th. A. Edison, unul dintre cei mai fecunzi inventatori ai lumii, își aranjează un laborator de chimie în pivnița casei părintești la vîrsta de 10 ani. La 15 ani devine un iscusit telegrafist.

● Henri Coandă, vestit inginer român, specialist în aeronautică, a realizat la vîrsta de 24 de ani primul zbor aeroreactiv în lume, cu un avion construit de el și propulsat cu un motoreactor.

REVISTA
CUTEZĂTORII
BREVET
NR.
DE
PARTICIPANT
LA
CONCURSUL
MINI
TEHNICUS
1968
BUCUREȘTI

LA ÎNTREBAREA: Clasa, detașamentul vostru formează un COLECTIV?

Vă ajută să răspundeți redactorul nostru CONSTANTIN DIACONU realizînd:

ANCHETA NOASTRĂ

DACĂ AȘ FI CĂPITAN DE VAPOR

Cînd un vapor se desprinde de țărm, pornind să străbată mările și oceanele, fiecare membru al echipajului are sarcini precise, iar toți laolaltă au de înfruntat distanțele, valurile, furtunile, de sfărîmat monotonia zilelor și nopților în care nu se vede decît cerul și apa... Fiecare dintre ei și toți laolaltă au obligația să ducă la destinație, în bune condiții, nava. Fiecare și toți laolaltă trăiesc zile, săptămîni și chiar luni o viață a lor, pe mica insulă de «uscat» care-i vasul. Echipajul e — trebuie să fie — prin excelență, ceea ce se numește un colectiv. **Mai evident decît în alte situații, aici toți sînt pentru unul și unul pentru toți, și la bine, și la greu.**

Dacă ai fi căpitanul unui vapor care ar pleca într-o cursă lungă și ar trebui să-ți alegi singur echipajul, pe care dintre colegii tăi de clasă i-ai lua, pe care nu și de ce?

Am pus această întrebare, cu cîteva zile în urmă, multora dintre cei 32 de elevi ai clasei a VII-a B de la Liceul din Costești.

„CUTEZĂTORII"
„CUTEZĂTORII"

Mazilu Mariana: **Mi-aș lua toți colegii de clasă. După părerea mea fiecare e potrivit în felul lui și-ar fi de folos celorlalți. Aș exclude însă tutunul de pe vas. Nu de alta, dar nu cumva Cîrstea Ion și Marin Costel să se lase, cumva, ispitiți de el. Și, totodată, ca unii dintre colegi să nu mai aibă posibilitatea să spună că «i-au văzut fumînd» cînd, de fapt, ei își respectă angajamentul luat față de toți. Măsura asta fiind luată, sînt convinsă că aș avea un echipaj liniștit, harnic și de nădejde.**

Tudose Gheorghe: **În primul rînd l-aș alege pe Stancu Radu. Cînd spune el un cuvînt, e lege. Pe trimestrul I s-a cam luat cu joaca și s-a trezit cam slab la învățătură. Dar a promis că se va îndrepta și pînă acum, pe trimestrul II, a luat 8, 9 și chiar și un 10. Pe urmă aș invita-o pe bord pe Mazilu Mariana. E săritoare la nevoie, are multă răbdare și tact. Cît de mult l-a ajutat ea pe Bițu Marian la învățătură, fără să-i ceară cineva! Apoi... i-aș lua pe toți. Adică nu! Sub nici o formă nu l-aș primi în echipaj pe Dan Marian. Dacă ar fi să ne atace niște... pirați și ar vedea că-s mai tari decît noi, mă tem că ar fi în stare să treacă de partea lor. Că de cîte ori jucăm fotbal, volei sau handbal cu alte clase, dacă vede că sîntem bătuți, dumnealui trece în echipa adversă...**

Cîrstea Dumitru: **Dintre toți nu l-aș lua pe bord pe Cîrstea Ion. Sînt convins că ar da tuturor multă bătaie de cap. Dacă e el în stare să ne ceară caietele să copieze temele punîndu-ne condiții: «Mi-l dai, joc cu voi în meciul de fotbal cu a VII-a A. Nu mi-l dai, nu joc!» Cine știe ce condiții ar fi în stare să ne pună în timpul călătoriei cînd ar trebui să facă și el ceva!... Și cred că aș sta mult în cumpănă și cînd ar fi vorba de Rățoi Marian care, după cum spune proverbul, «La plăcinte, înainte, la război, înapoi». Cînd am amenajat un teren de volei n-a mișcat nici o pietricică de la locul ei, dar cînd am început să jucăm, noi, cei cărora ne ieșiseră bătături în palme, n-aveam loc de el.**

Pătrău Lucica: **Și eu, ca și colega mea Mazilu Mariana, i-aș lua în echipaj pe toți. Și cred că ar fi un echipaj tare vesel care, oricît de lungă ar fi călătoria, nu s-ar plictisi nici o clipă. Băieții cu orchestra de muzicuțe, noi, fetele, cu cîntecele, apoi am juca și cele trei piese pregătite pînă acum... Pe Tudose Gheorghe l-aș numi secund. E unul dintre cei mai buni colegi, liniștit, vesel, atent cu fetele, dar mai ales mereu preocupat de activitățile culturale care adună pe toți în jurul lor.**

Cîrstea Ion: **N-aș lua pe bordul vasului decît trei colegi: pe Marin Costel, Matei Iulian și Marin Ilie. Eu repet clasa a VII-a și cu toate că a trecut un trimestru, n-am reușit să mă apropii decît de acești colegi. Ceilalți sînt răi cu mine, unii refuză să mă ajute să rezolv cîte o problemă mai grea, spun despre mine lucruri pe care nu le-am făcut și sînt convinși că eu nu pot fi bun cu nici un chip și la nimic...**

*

Iată răspunsurile cîtorva dintre elevii acestei clase. Or fi formînd ei sau nu ceea ce se numește un colectiv? Ce părere ai, cititorule? Și ne-ar mai interesa să știm cum sună răspunsul tău la această întrebare. Pe care dintre colegii tăi i-ai lua pe bord, pe care i-ai lăsa pe țărm și de ce? Dar pe tine, cîți dintre ei crezi că te-ar lua într-o asemenea călătorie? Sînt intrebări la care ar fi bine să-ți răspunzi ție însuți, sincer.

REVISTA CUTEZĂTORII

MINI - TEHNICUS

BREVET

Nr./

ELEVUL .... DIN (LOCALITATEA) ....
JUDEȚUL .... A PARTICIPAT LA CONCURSUL MINI-TEHNICUS CU LUCRAREA
....
I SE ACORDĂ BREVETUL DE PARTICIPANT LA CONCURSUL MINI-TEHNICUS
DATA ....
PREȘEDINTE,

Vacanțele unui tînăr liniștit

SCENARIU: ALEXANDRU BOGDAN
DESENE: V. BACIU.

Dim Dunăreanu, un tînăr și cunoscut fizician, dorește să devină membru al Clubului Cutezătorii. Prima misiune în vederea primirii sale în club o primește în momentul în care tocmai se pregătea să plece în Munții Vrancei, la o prietenă, fiica cunoscutului geolog Petre Bogdan. Dim renunță la plecare dar împreună cu prietena sa este atras într-o cursă. Ei vor pleca la mare, în timp ce profesorul Bogdan, rămas singur, va putea fi mai ușor silit să vorbească sub amenințarea revolverului.

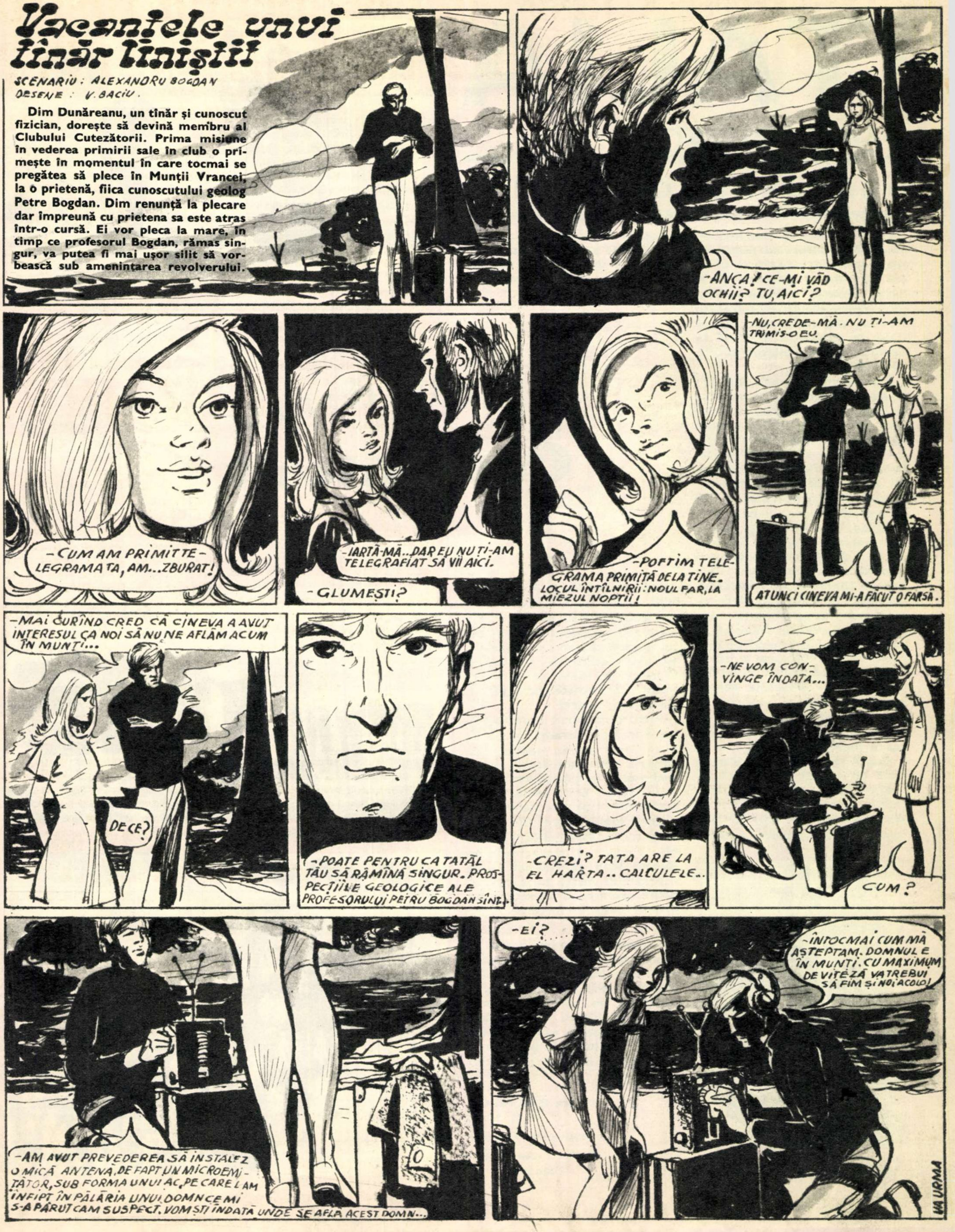
-ANÇA! CE-MI VĂD OCHII? TU, AICI?
-CUM AM PRIMIT TELEGRAMA TA, AM...ZBURAT!
-IARTĂ-MĂ...DAR EU NU ȚI-AM TELEGRAFIAT SĂ VII AICI.
-GLUMEȘTI?
-POFTIM TELEGRAMA PRIMITĂ DE LA TINE. LOCUL ÎNTÎLNIRII: NOUL FAR, LA MIEZUL NOPȚII!
-NU, CREDE-MĂ. NU ȚI-AM TRIMIS-O EU.
ATUNCI CINEVA MI-A FĂCUT O FARSĂ.
-MAI CURÎND CRED CĂ CINEVA A AVUT INTERESUL CA NOI SĂ NU NE AFLĂM ACUM ÎN MUNȚI...
DE CE?
-POATE PENTRU CA TATĂL TĂU SĂ RĂMÎNĂ SINGUR. PROSPECȚIILE GEOLOGICE ALE PROFESORULUI PETRU BOGDAN SÎNT..
-CREZI? TATA ARE LA EL HARTA.. CALCULELE..
-NE VOM CONVINGE ÎNDATĂ...
CUM?
-AM AVUT PREVEDEREA SĂ INSTALEZ O MICĂ ANTENĂ, DE FAPT UN MICROEMIȚĂTOR, SUB FORMA UNUI AC, PE CARE L-AM ÎNFIPT ÎN PĂLĂRIA UNUI DOMN CE MI S-A PĂRUT CAM SUSPECT. VOM ȘTI ÎNDATĂ UNDE SE AFLĂ ACEST DOMN...
-EI?...
-ÎNTOCMAI CUM MĂ AȘTEPTAM. DOMNUL E ÎN MUNȚI. CU MAXIMUM DE VITEZĂ VA TREBUI SĂ FIM ȘI NOI ACOLO!
VA URMA

galeriile de artă Cutezătorii

ITALIA

...LA BUCUREȘTI IN

DESENELE COPIILOR

Copiii pictori se exprimă de obicei în tablouri cu naturalețea și savoarea cu care omul își vorbește limba maternă. Ca și limba vorbită, tablourile implică istorie și cultură. Desenele elevilor din Italia aduc astfel Italia în expoziția deschisă la București, în localul Liceului «Nicolae Bălcescu».

Expresivitatea maximă a vorbirii și a gesticulației, comunicativitatea, gustul pentru ceremonial și în același timp pentru bufonerie — iată cîteva trăsături esențiale ale poporului italian, care au dat naștere teatrului tradițional italian și, mai recent, filmelor neorealiste. Din aceste trăsături se ivește și o imagine cum e «Nunta surorii mele mai mari», de Gris Adriana (12 ani). Aici, modelele, oameni familiari devin personaje. Adriana se confundă cu fotograful, participă la scenă din afara ei, joacă rolul fotografului cu umor, dar și cu gravitate, știind că ea «imortalizează» în poză un moment solemn din viața familiei. Se simte zîmbetul Adrianei fluturînd între admirația pentru găteala festivă și umorul cu care observă cum cei mari se supun unor convenții asemănătoare jocului (nunta).

Copiii care expun trăiesc cu toții în miezul artei, căci întreaga Italie este un muzeu. Într-un desen cum e «Cor» de Ana Sartori (11 ani) dăinuie gustul pentru pictura veche a frescelor. Compoziția ordonată, echilibrată prin silueta din centru, care dirijează cu brațele ridicate nu numai cîntecul, ci și repartiția ritmică a culorilor după planul unor diagonale încrucișate (băieții au bluze albastre și pantaloni negri, fetele au ciorapi albaștri și bluze negre), sobrietatea culorilor, chiar și fondul gri răzuit ca un perete vechi, toate acestea indică familiarizarea cu arta.

Pictura modernă italiană trăiește însă și o dramă, aceea de a se simți mereu depășită de propria măreție trecută, atinsă înaintea și în timpul renașterii. Acest sentiment a creat în pictură unele curente de negație a artei tradiționale. Un desen ca al lui N. Ackerman (15 ani), «Un bărbat», e lucrat sub influența ideii că desenul poate reprezenta însăși mișcarea, și poate arăta ca o schemă a deplasării corpului în mers.

*

Italienii sînt oameni activi. Ei produc mașini de precizie, automobile cu mărci celebre. Fantezia lui Vidonis Roberto (12 ani) compune un sistem automat pentru prinderea curcubeului. Tehnica și poezia, experimentul și visul, simbolurile erei noi și simbolurile eternei umanități se îmbină.

Geta BRĂTESCU
artist plastic

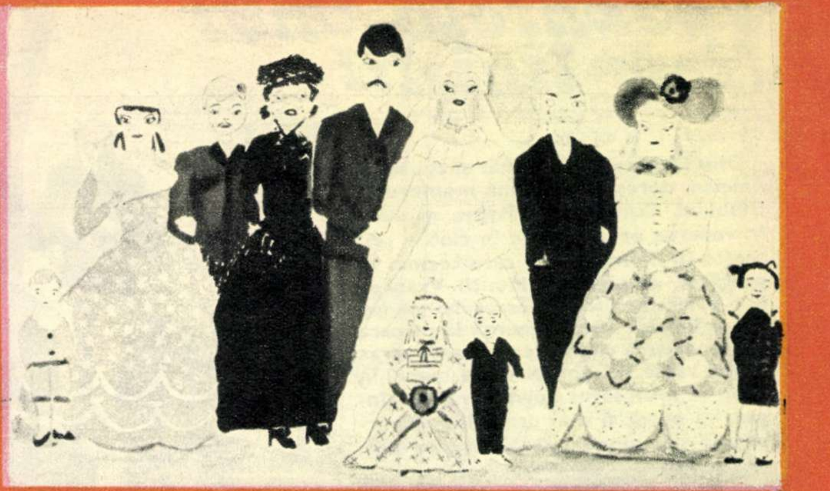
Gris Adriana 12 ani: Nunta surorii mele mai mari.

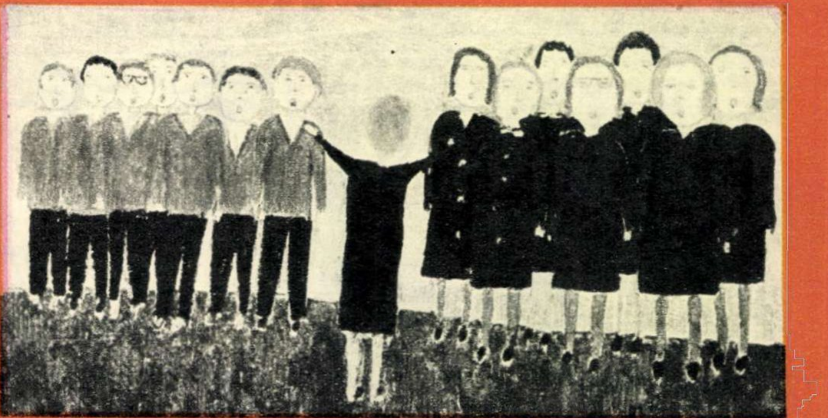
Sartori Ana, 11 ani: Cor

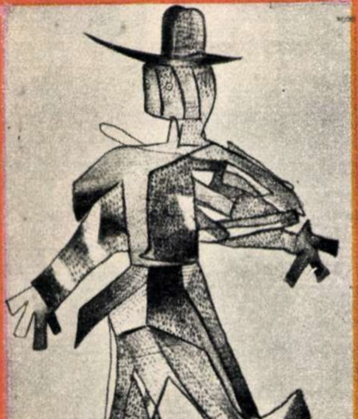
Ackerman N. 15 ani: Un bărbat

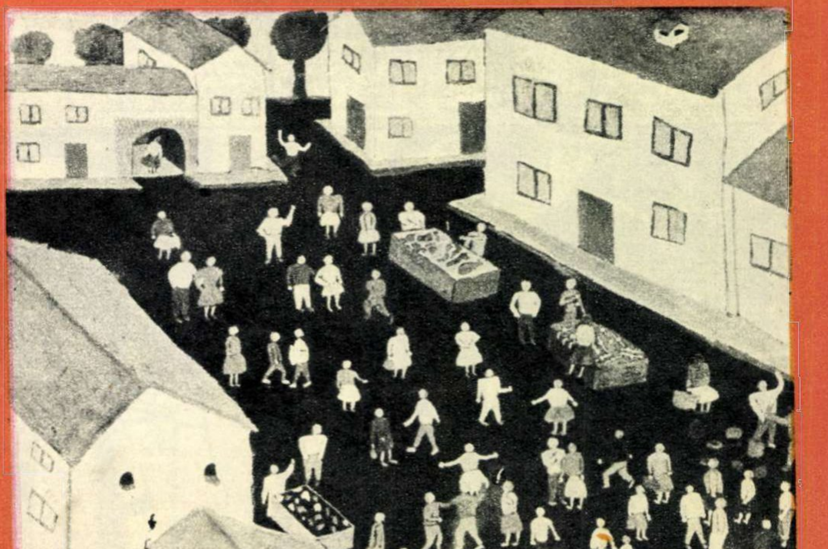
Parrini Silvano 14 ani: Piața la Marradi

LUCRĂRI INTERESANTE ANUNȚATE LA CONCURSUL MINI-TEHNICUS

FAGURE FLORIN și CREMAR ADRIAN — București: Mașină de curse «Lotus Renault A.F.-1» (motomodel).

HORGAȘ TIBERIU — Dej: Vehicul amfibie în miniatură (capabil să funcționeze pe uscat, pe apă și sub apă).

IGRIȘAN SORIN — Pecica — Arad: Navomodel cu motor.

KLOYBER SIEGFRIED — Cugir: Aparat telegrafic transmițător în litere.

MOLDOVAN IOAN — Tg. Mureș: Mașină de calculat (înmulțiri și împărțiri).

MARTINESCU FLORIN — București: Aparat de zbor tele-comandat.

SFINX

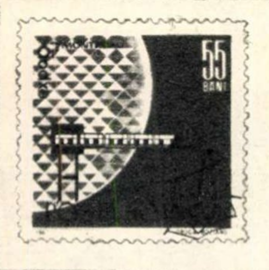

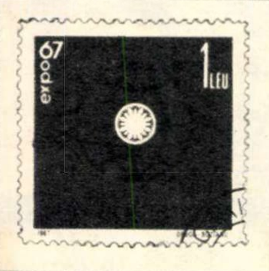

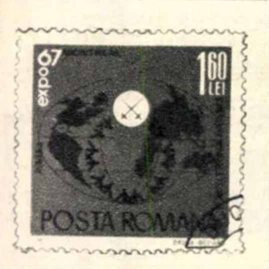

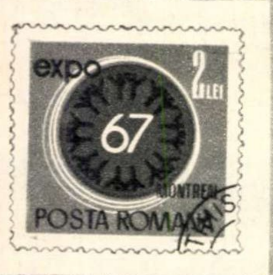

FILATELIE

În cursul anului 1967, orașul Montreal din Canada a găzduit o expoziție mondială («Expo67»)

Cu această ocazie, Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor, a realizat o emisiune formată din 4 valori și 2 plicuri prima zi.

Mărcile care au formatul 39 × 39 mm sînt tipărite la tiefdruk în 4 culori.

ISTORIE ANTICĂ

ORIZONTAL: **1) Rivalizînd cu Atena a dat naștere războiului peloponesiac — Corabia legendarilor argonauți cu care au plecat în Colhida și au răpit «lîna de aur». 2) Consul roman supranumit «Cenzorul» — Unul dintre cele mai înfloritoare orașe-state ale Greciei. 3) Zile deosebite în calendarul roman — Luptători în jocurile și serbările Greciei și Romei. 4) A împăcat Atena cu Sparta încheind o pace de 50 de ani — 600 la romani. 5) Numele actual al imperiului lui Darius cucerit de Alexandru Macedon — Unul din orașele-state ale Mesopotamiei (Valea celor două rîuri) în fruntea căruia era un «patesi». 6) Rocada mică — Împărat roman care în anul 88 s-a luptat cu Decebal la Tapae. 7) Zeul războiului la romani (în limba latină) — ,..Livius unul din cei mai însemnați istorici antici. 8) Cuvînt dac care înseamnă «localitate» — Familie ai cărei membrii au ocupat diferite slujbe pe lîngă domnitorii moldoveni sau familie boierească din Moldova. 9) Lac vulcanic lîngă Tușnad — Găsindu-se din plin în Dacia, a cauzat expediția lui Traian împotriva lui Decebal — Marele «Hapi» ce constituia însăși viața Egiptului. 10) Rege persan (al II-lea) care a susținut pe spartani împotriva atenienilor — Popor antic care a pătruns și pe teritoriul locuit de geto-daci, influențînd cultura acestora.** VERTICAL: **1) Învingătorul lui Hanibal la Zama — Locuitori de pe teritoriul țării noastre numiți de romani traci și de greci geți (sing.). 2) Fluviu în valea căruia s-au așezat prin sec. VI venind de peste Alpi, galii — Unul dintre cele mai puternice popoare ale lumii antice. 3) Sub conducerea lui Miltiade a învins la Maraton armata persană a lui Darius — Ins dintr-un popor înrudit cu hunii; 4) Literă grecească — Cel mai mare dintre zei, în mitologia indiană din epoca Vedelor. 5) Cel magnetic a fost descoperit de chinezii antici — Ciolan — Monedă romană. 6) Locul victoriei navale a flotei lui Octavian August împotriva flotei lui Antonius și Cleopatrei — «Veto» în senatul roman, mai pe... românește. 7) Unul din principalele meșteșuguri ale egiptenilor — Curse. 8) Zeul războiului la greci — Cel mai puternic oraș-stat fenician. 9) Cult la cei vechi — Uriași din mitologia greacă, copiii lui Uranus și ai Geei. 10) Colonie spartană închinată zeiței Venus — Ascultat. 11) Gigant, fiul zeului mării, Poseidon — Alesii pe doi ani de către adunarea poporului la conducerea Romei în locul regilor.**

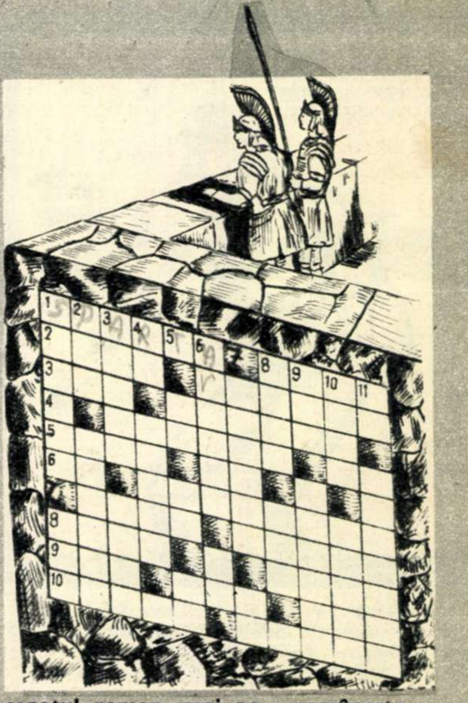

Dicționar la îndemînă: GNID, OT.

CONCURSUL SĂPTĂMÎNII

- Matematica II-

De la Constanța spre Sulina pleacă din oră în oră curse regulate de vapoare. Un vapor care pleacă din Constanța la ora 7 și merge cu 15 km pe oră ajunge la Sulina după 7 ore. La plecare, căpitanul vaporului se întreabă: cîte vapoare va întîlni în drumul său, ținînd seama că vapoarele se întorc de la Sulina tot din oră în oră?

Găsiți voi răspunsurile (căci sînt două).

După dezlegare, completați răspunsurile (numai în cifre, fără demonstrație și fără argumentare), decupați cuponul și trimiteți-l pe adresa redacției în cel mult 5 zile de la apariția revistei, cu mențiunea: «Pentru concursul săptămînii — MATEMATICA II».

CUPON

Numele..

Adresa exactă..................................*clasa*........

Răspunsurile: 1..................................

2..................................

Cîștigător prin tragere la sorți la CONCURSUL SĂPTĂMÎNII—ISTORIE: COSTEA FLORICA — Șc. generală Dragodana, Găiești, Argeș, cl. a V-a.

Gioni pleacă la Ploiești!

Acest june prim al speciei, frizat și pomădat, n-a fost deloc surprins de prezența reporterilor; Gioni e învățat cu publicul și deprins cu gloria, fiind un obișnuit al arenei! El a constituit miza cea mai rîvnită a concursului organizat de Circul de Stat **împreună cu revista** «Cutezătorii», **pe teme privind arta circului. În urma tragerii la sorți a răspunsurilor corecte, premiul I — adică un cățel dresat, respectiv Gioni, 3 ani, alb, capabil să meargă în două labe, să facă tumbe, să aducă un obiect sau să numere — a revenit cititorului nostru din Ploiești,** Dumitrescu Ștefan, **elev în clasa a VIII-a a Școlii generale nr. 8 din localitate.**

De obicei, cățeii sînt învățați treptat de către dresori diferite figuri. De astă dată, va trebui să descopere Dumitrescu Ștefan ce știe Gioni!

SANDU ALEXANDRU

Scenariu de
VASILE MĂNUCEANU
Ilustrații de
GHEORGHE MARINESCU

Bibl reg

COMOARA lui DROMICHETE

REZUMAT

Armatele macedonene sînt tot mai istovite de lupta pe care o duc împotriva geților. Agatocle, fiul lui Lisimah, împreună cu alte căpetenii, este luat prizonier și închis într-o temniță, iar armatele sale silite să se predea. După un vechi obicei al geților, căpeteniile macedonene trebuie să asiste la lupta unui viteaz din tabăra învingătorilor cu o fiară uriașă. În lupta care se dă între Varex și un urs, fiara este doborîtă, spre uimirea macedonenilor și bucuria geților.

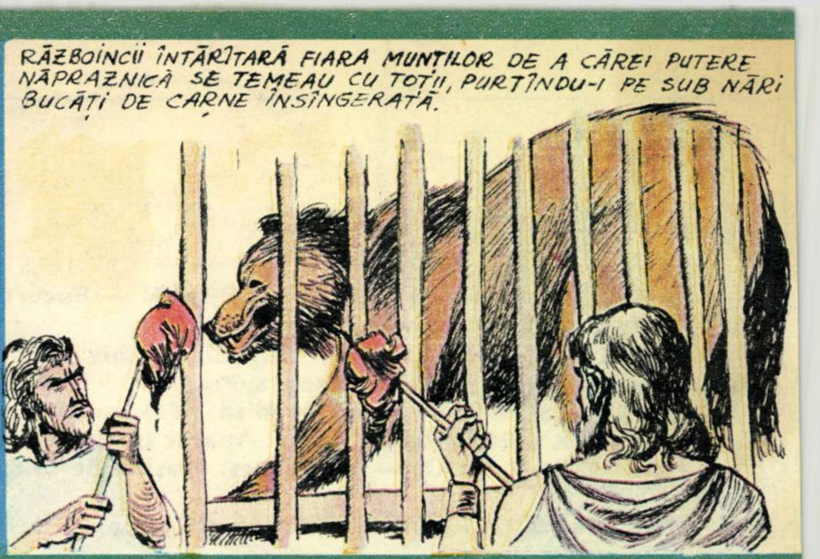
RĂZBOINCII ÎNTĂRÎTARĂ FIARA MUNȚILOR DE A CĂREI PUTERE NĂPRAZNICĂ SE TEMEAU CU TOȚII, PURTÎNDU-I PE SUB NĂRI BUCĂȚI DE CARNE ÎNSÎNGERATĂ.

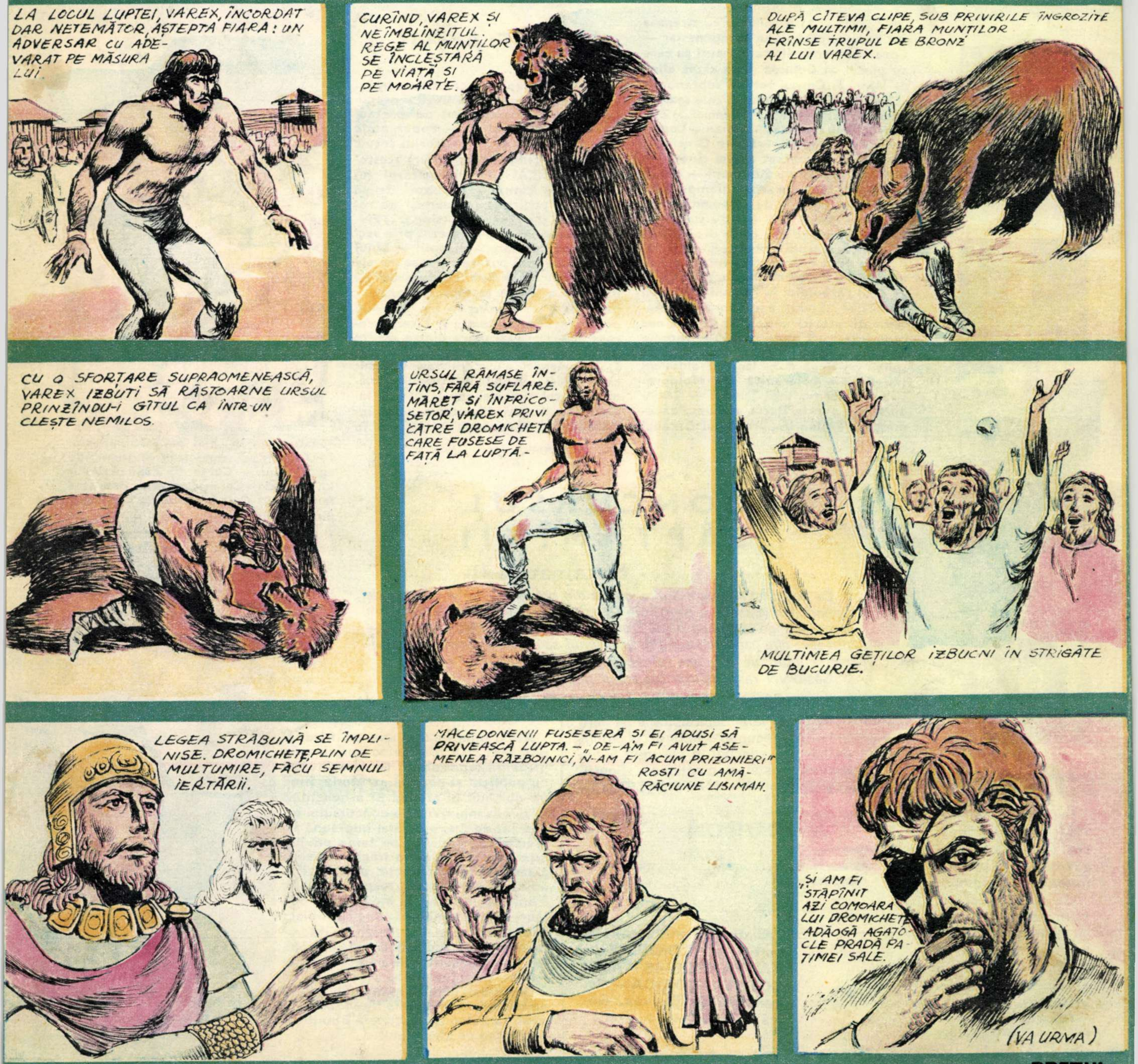
LA LOCUL LUPTEI, VAREX, ÎNCORDAT DAR NETEMĂTOR, AȘTEPTA FIARA: UN ADVERSAR CU ADEVARAT PE MĂSURA LUI.
CURÎND, VAREX ȘI NEÎMBLÎNZITUL REGE AL MUNȚILOR SE ÎNCLEȘTARĂ PE VIAȚĂ ȘI PE MOARTE.
DUPĂ CÎTEVA CLIPE, SUB PRIVIRILE ÎNGROZITE ALE MULȚIMII, FIARA MUNȚILOR FRÎNSE TRUPUL DE BRONZ AL LUI VAREX.
CU O SFORȚARE SUPRAOMENEASCĂ, VAREX IZBUTI SĂ RĂSTOARNE URSUL PRINZÎNDU-I GÎTUL CA ÎNTR-UN CLEȘTE NEMILOS.
URSUL RĂMASE ÎNTINS, FĂRĂ SUFLARE. MĂREȚ ȘI ÎNFRICOȘĂTOR, VAREX PRIVI CĂTRE DROMICHETE CARE FUSESE DE FAȚĂ LA LUPTĂ.-
MULȚIMEA GEȚILOR IZBUCNI ÎN STRIGĂTE DE BUCURIE.
LEGEA STRĂBUNĂ SE ÎMPLINISE. DROMICHETE, PLIN DE MULȚUMIRE, FĂCU SEMNUL IERTĂRII.
MACEDONENII FUSESERĂ ȘI EI ADUȘI SĂ PRIVEASCĂ LUPTA. – „DE-AM FI AVUT ASEMENEA RĂZBOINICI, N-AM FI ACUM PRIZONIERI" ROSTI CU AMĂRĂCIUNE LISIMAH.
„ȘI AM FI STĂPÎNIT AZI COMOARA LUI DROMICHETE" ADĂOGĂ AGATOCLE PRADĂ PATIMEI SALE.
(VA URMA)

PREȚUL 1 LEU